

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświęconych.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 10 hal., pocztą 16 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego l. 12. — Ekspedycja miejscowa w Agencji dzienników St. Sokółskiego. Pasaż Hausmanna l. 9. — Listy należy frankować.

Reklamacje otwarte w. . . od opłaty.
Telefon Redakcyi nr. 8.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 32 K., półrocznie 16 K., kwartalnie 8 K., miesięcznie 2 K. 70 h. — W miejscu: rocznie 24 K., półrocznie 12 K., kwartalnie 6 K., miesięcznie 2 K. — Prenumerata zagranieczna: W Niemczech 2 K. 20 h. miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K. 80 h. miesięcznie.

„Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“, otrzymają cało- i półroczni subskrybenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie i miesięczni za dopłatą pierwsi 1 K. 50 h., drudzy 80 h. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 14 hal. kilkorazowe po 12 hal. od miejsca 1 wiersza miarą petiową, ogłoszenia zaś tabelaryczne i liczbowe po 20 hal. od jednego wiersza miary petiowej.

Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmuje wyłącznie Agencja dzienników Sokółskiego we Lwowie Pasaż Hausmanna l. 9.; we Francji w Paryżu wyłącznie Agencja pana Adama, Boulevard Raspail Nr. 105 bis.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 17 października.

Etyka dziennikarska, — to pojęcie bardzo nieuchwytnie, bardzo jeszcze niestalone, mimo to jednak nadzwyczaj doniosłe, bo stanowiące dla prasy w ogromnej liczbie zagadnień ogólnych i wypadków konkretnych jedyną węzłową, choć tylko moralnej natury, — otóż ta etyka dziennikarska obowiązuje nie tylko w obec żywych lecz i — w obec umarłych. Tymczasem teraz właśnie zdarzył się wypadek jaskrawego podeptania kardynalnych jej prawideł, który wszędzie wywołał silne wrażenie a już zwłaszcza w Austrii. — Wiadomo było z dawniejszych doniesień, że w czasie pamiętnego oblężenia poselstw europejskich w Pekinie, nad międzynarodowym oddziałem wojska, które oblegającym Chińczykom stawiało opór, objął dowództwo z upoważnieniem i na prośby interesowanych, komendant austro-węgierskiego okrętu „Zenty“, kapitan fregaty Thomann, żołnierz i marynarz dzielny i świetny, — który też misję swoją przepłacił bohaterską śmiercią. Tymczasem teraz właśnie głośny dziennik londyński *Times*, drukuje sprawozdanie znanego korespondenta, dziennikarza angielskiego Morissona, który był również wśród oblężonych a obecnie opowiadając szczegółowo o przebiegu oblężenia, zajmuje się także rolą s. p. kapitana Thomanna, krytykuje jego działalność i co ważniejsza czyni mu zarzuty ciężkie a cał-

kiem nieusprawiedliwione, zgola nawet, jak dowodzą inne doniesienia, niesłuszne i nieprawdziwe, a pamięci poległego w wysokim stopniu uwłaczające.

Morisson pisze mianowicie w swem sprawozdaniu, że „kapitan fregaty Thomann popełnił wielki błąd“. Thomann, który jako najstarszy oficer objął komendę nad międzynarodowym kontyngentem, usłyszał w dniu 22 czerwca b. r. od pewnego Amerykanina, nie zajmującego żadnego odpowiedzialnego stanowiska, że poselstwo amerykańskie zostało już opuszczone. Thomann rozkazał wówczas, nie upewniwszy się o prawdziwości tego doniesienia, aby oddziały, które broniły wszystkich poselstw na wschód od kanału cesarskiego, cofnęły się do poselstwa angielskiego, chociaż nie stało się nic uwagi godnego i żadne z poselstw tych nie było nawet zaatakowane. Wszyście komendanci oddziałów — pisze *Times* — którzy otrzymali rozkaz cofnięcia się, uważali go za szaleństwo(?) Naprzód cofnęli się Włosi, żołnierze austro-węgierscy i Francuzi, potem Niemcy i Japończycy, a następnie Rosyjanie i Amerykanie, w popłochu przybyli do poselstwa angielskiego. Powstała formalna panika, która mogła być doprowadzić do najgorszej katastrofy. Thomann złożył z dowództwa(?) a na usilne prośby kolegów objął je poseł angielski Macdonald. Francuzi i żołnierze austriaccy obsadzili poselstwo francuskie, lecz jedna barykada była stracona. Poległ jeden Niemiec i pozycję uratowano, ale błąd mógł być spowodować skutki fatalne.

Tyle dr. Morisson i *Times*. Na pierwszy już rzut oka zarzuty te przedstawiają się jako lekkomyślne a zarazem mocno tendencyjne

zabarwione i nieprawdopodobne. Onegdajszą *Wiener Abendpost* zaraz w pierwszej chwili po najdziejściu z Londynu depezy o doniesieniu *Timesa*, zaznaczyła, że podniesione przez korespondenta tego dziennika zarzuty przeciw postępowaniu poległego śmiercią bohaterską kapita Thomanna, nie zgadzają się ze wszystkimi dotychczasowymi sprawozdaniami i raportami z oblężenia w Pekinie, oraz, że wkrótce ten dziennik wiedeński ogłosi szereg autentycznych opisów owego epizodu, które wykazają lekkomyślność i nieprawdziwość oskarżeń, podniesionych przeciw pamięci dzielnego oficera. *Fremdenblatt* dodaje do słów *Wiener Abendpost*: Nie potrzeba znać szczegółowo oficjalnych sprawozdań z oblężenia w Pekinie, które to sprawozdania dopiero świeżo nadeszły, ażeby ocenić niewiarygodność doniesień pekińskiego korespondenta *Timesa*. W każdym razie rzecz to smutna, że w sposób niegodny skrytykowano działalność męża, który aż do śmierci kierował obroną poselstw i którego zarządzenia, bez względu na to, czy obecnie odpowiadają one zapatrywaniom niepowołanych, czy też nie, w każdym razie do tego się przyczyniły, że poselstwa w ogóle mogły się utrzymać. Przedewszystkiem jednak trzeba na to zwrócić uwagę, że według dotychczasowych sprawozdań w skoncentrowaniu wojsk w jednym poselstwie niepodobna dopatrzeć się błędów; przeciwnie, trzeba przyjąć, że to połączenie sił, gdyby zawczasu nie było dokonane, w późniejszym rozwoju wypadków byłoby musiało być przeprowadzone wśród niekorzystnych i trudnych warunków. Zupełnie zaś niepojętem jest już doniesienie, jakoby kapitan Thomann miał być złożony z dowództwa. Przez

kogo? Następnie, po Thomannie miał objąć kierownictwo obrony poseł Macdonald. O działalności jego na tem stanowisku nie słyszano jednak nie zgola a wydaje się to co najmniej nieprawdopodobnym, aby prasa angielska miała tak skuteczną działalność właśnie swego posła zupełnie pominać milczeniem.

Dla ilustracyi sprawozdania korespondenta *Timesa* o działalności zmarłego kapitana Thomanna, wczorajsza *Wiener Abendpost* — jak telegrafują — reprodukuje depezę francuskiego posła w Pekinie, Pichona, z dnia 7 sierpnia b. r., w której powiedziano: „Trzymamy się jeszcze dzięki heroizmowi żołnierzy francuskich i austro-węgierskich“. *Wiener Abendpost* dodaje od siebie, że depeza ta stoi w jaskrawej sprzeczności z doniesieniami korespondenta *Timesa*. Jedno już dziś można powiedzieć, że jeżeli z powodu komendy wojsk międzynarodowych w Pekinie objawiały się z osobistych pobudek płynące różnice zdań, to jest faktem, że s. p. kapitan Thomann przez wszystkie oddziały wojsk, aż do chwili bohaterskiego zgonu swego uważany był jako rzeczywisty dowódca operacyi wojskowych w Pekinie. Tak samo jest faktem niezawodnym, że Thomann rozkazów swych nie wydawał na wiatr, lecz tylko na podstawie dokładnie zbadanych i wiarygodnych informacyi.

Nie jest to wreszcie zapewne przypadkiem, że właśnie onegdajszą *Wiener Abendpost* doniosła o zaszczytnym odznaczeniu pamiernym kapita Thomanna; jak wiadomo z depezy, Najjasniejszy Pan nadał mu po zgonie krzyż kawalerski orderu Leopolda z dekoracyą wojenną.

331

LISTY STEFANA WITWICKIEGO

do

JÓZEFA BOHDANA ZALESKIEGO.

(Ciąg dalszy).

Paryż, 8 października 1842.

Kochany Bohdanie, nagradzając ci kanzanie onegdajszego listu, za które jednak nie przepaszam, bo nie myślę, aby cię rozgniewało, posyłam dziś same nowiny.

Spotkałem się wczoraj z Adamem, na rue de Londres, zeszlismy się z dwóch stron na pustym trotoarze, stanęliśmy ku sobie, on obie ręce wyprężone przycisnął wzdłuż boków, było to nadto widoczne, więc i ja mu mojej nie podawałem. „Jak się masz, mój Adamie?“ — przemówiłem. — „Jak się masz?“ odpowiedział i zaraz dodał: „bądź zdrow“ i nie zatrzymawszy się dłużej sekundy, prędko odszedł. Ja na pół sobie nieprzytomny, zrobiłem parę kroków, potem stanąłem i patrzyłem za nim; ani się odwrócił. Szczęściem szedłem właśnie do kościoła na Mszę, byłem potem u naszych księży, i zaraz w kilka godzin zacząłem się uspakajać. Adam zdaje mi się wyglądać bardzo dobrze.

Mówił mi Błotnicki, że Różycki, z którym był bardzo dobrze, spotkał się go niedawno, nie chciał mu podobnie ręki podać, wreszcie po chwili, gdy Błotnicki nalegał, podał, ale oświadczył, że to ostatni raz. Chelchowski powiadał o Falkowskim, z którym byli jak najściślej, że teraz nie tylko się z nim nie przywita, ale się jak od zapowietrzonego odwraca. Otóż do jakiej doszli miłości! Nie mają jednak i co do tego stale wszyscy reaguji i niektórzy z nich witają się ze mną dość uprzejmie. Słychać głośno, że była u nich kłótnia Nabelaka z Pilchowskim, że się nawet pobili, niewiem czy prawda ale zewsząd to mówią; miało to być z powodu artykułu o Towiańskim w „Gazecie Augsburskiej“, Nabelak chciał, żeby odpowiedzieć, a Pilchow-

ski chciał niewiem już czego, dość, że od słów przyszedł do bójkii.

Kupiłem dla ciebie tabakierkę po Kniaziewiczu, bardzo ładna, sztyldkretowa z obrazkiem na wierzchu, dałem 24 fr. 60 c.

Jeszcze o tej nieszczęśliwej Towiańszczyźnie; Arcybiskup tułtejszy chce podobno względem tego coś zrobić. Hieronimowi i w jutrzejszem kazaniu wypadnie o nich wspomnieć, chociaż ja wolalbyem może, żeby już zamilczał, żeby to ich owszem nie podnosiło, że się tak nimi zajmują, zwłaszcza, że i tak są już jak obumarli i wcale się nie szerszą, najwięcej śmieją się z nich tylko.

Bardzo i okrutnie cierpiałem w tych czasach na moje bole, dłużej niż kiedykolwiek.

Stefan W.

Terlecki już wyswięcony na Mszalnego. Hieronim z Edwardem byli w Wersalu u demokratów na obiedzie, zasiadła do stołu cała Centralizacya, czy jak się to ich kręstwo nazywa i księża kontenci z przyjęcia.

Paryż, 8 marca 1843
rue des Ternes nr. 11.

Nie nie rozumiem, mój drogi, czemu dotychczas nie mam od ciebie ani słowa. Czyś tak w szczęściu czy udrczeniu utonął? Od Marsylii nie wiem co się z wami stało. Liścik twój marsylski nie prędko mi doszedł, bo księża nie zaraz mieli czas oddać, odtąd czekałem codziennie listu z Rzymu, sam nie pisząc, żeby się listy w drodze nie skrzyżowały; gdyby nie to, miałbyś już dawno odemnie wiadomość, chociaż mnie teraz trudniej się na pismo zebrać niż kiedykolwiek. Od 20-go lutego wyniosłem się do Instytutu z Jaski coraz przybywających wysypek i czyraków, co w tej kuracyi ma być jakimś dobrym znakiem. Najnieznośniejsze i najbiedniejsze pędzę życie, w pokoju mi nie palą, a mrozy dzień w dzień, dzisiaj 5 stopni; w kąpielach zimnych jak lód wszystkie palce podmrażałem, w ustawicznej całej jestem dreszczy, dostałem jakiegoś kataru z gorączką, kaszlem i bolem gardła, opadłem z sił; o 4-ej zrana budzą i na dobry dzień zarzucają mokre płachty na piersi i plecy, po pięć przeszło godzin leżą do potów na wznak położony i zawinięty jak bałwan i tym podobne przyjemności! Jedyną moją po-

ciechą jest słońce, jeśli się pokaże; jedyną rozrywką i głównem towarzystwem brytan pilnujący dziedzińca, z którym się zwykłe razem na ganku grzejemy. Doktor mój dzisiejszy, młody jakiś jeszcze chłopczyca, nie wielką wzbudza mi ufność, ma ledwo kilku chorych i tych nie pilnuje, mnie dotąd nie rozpytał się co mi jest, nie nie ma doświadczenia. Wody nawet nie pijem inszej jak z Sekwany; słowem nie Prysnić to i nie Grefenberg. Podałem też prośbę o paszport przez mego znajomego Ministra Hanowerskiego, o którym ci musiałem mówić; umizgaliśmy się kiedyś razem do dwóch sióstr Angielek, nota bene każdy do innej, ale to już dawne czasy, on był jeszcze Sekretarzem legacyi, a ja zdrow i młody, i Appony przyrzeka. Czy się w tę podróż istotnie będę mógł puścić, Bóg jeszcze wie, nie jednak z tego i na wszelki przypadek paszport będzie; gdyby się udało pojechać, mógłbym się tam także z kim z rodziny zobaczyć, co by mi może więcej od Prysnića pomogło; boję się, żeby te projekta z wiatrem nie poszły, a ja jak niepyszny nie wrócił do Paryża z całą moją torbą chorób, kalectw i bólów, nie pobytwszy nawet długo w tym instytucie, gdzie jestem; cóż czynić? Dosyć ci ma dzień na swej nędzy, mówi Pismo, co będzie, potem o tem. Tymczasem, Bogu dziękować, że choć ciebie, mój ty kochany, po tych długich smutkach i unuznaniach sierocych pocieszyć raczył; używajże tam szczęścia jak syn pobożny, używaj oby najdłużej, nie wglądając się także zanadto w jutro; ja przez ten czas będę cierpiał za siebie i za ciebie.

Żebyś sobie wystawił jak nie nie mam czasu, dosyć ci powiedzieć, że miałem pilny list wyprawić do Kasztelana Platera, i pisałem, zgadnij ile? Tydzień przeszło! Biedny Plater, okrutnie spotkało go nieszczęście, żona mu nagle umarła, była to dobra bardzo moja przyjaciółka, zaena i bogobojna osoba, żniwicie, proszę, pacierz za jej duszę, szczęściem miała zwyczaj spowiadać się co tydzień i cztery dni przed śmiercią była u spowiedzi.

My tutaj także mieliśmy jedną śmierć fatalną; Markiewicz, biblioteczny, ten tak cichy i spokojny człowieczek, utopił się niedawno w Sekwanie, w kilka dopiero dni ciało znaleziono już aż koło Auteuil, straszne rzeczy! kto by to mógł być o nim pomyśleć.

Powiem ci teraz o Adamie. W kilka dni jakeście wyjechali, spotkałem się z nim i zatrzymałem, pytając, jak może trwać tak długo w tej zawziętości; wpadł natychmiast w pasję, krzychał, aż ludzie przechodząc, wstrzymywali się, czy nie będzie bitwy między nami; gadał biedak ni w pięć ni w dziewięć, że ja go przeklinam i księża, zwłaszcza Semeńko, także go przeklinają etc., wreszcie raptem odwrócił się i nie powiedziawszy nawet bądź zdrów, odszedł pędem; powiedział między innymi, że nie możemy żyć z sobą, bo jesteśmy w dwóch różnych obozach, na co gdym zrobił uwagę, że przecie także głoszą się za katolików, więc byśmy wszyscy owszem byli w jednym obozie, zaczął jeszcze bardziej krzyczeć i gniewać się. We dwa lub trzy dni potem, czy też podobno dłużej trochę, byłem u Sienkiewiczów, aż przychodzi Adamowa. Wystaw sobie nie chciała się ze mną ani przywitać, ona także! Udała, że nie widzi lub, że mnie wcale nie zna. Napisałem tedy nazajutrz do Adama, że odtąd i ja będę względem nich jak oni względem mnie, uprzedziłem tylko, że zrobię to nie z gniewu, ale z konieczności, ponieważ oni oboje takie sobie postępowanie obrali. List ten przepisałem na umyślnie dla ciebie, pożegnałem w nim Adama; odtąd tyle tylko będę miał z nim związku, że się codziennie za niego modlić będę. Nieszczęście! potrzykroć niestety! Rozpoczynają teraz na nowo swoje schadzki, jak przy Towiańskim, żeby nowych uczniów dyabłu łowić; była już, słyszę, jedna taka sesja i na niej jakiś chłopczek z kraju dał się podobno wegnąć. Mowy gadają wszędzie; Kołyszko miał mowę u Władysława Platera, Słowacki na Towarzystwie Literackim, Pilchowski i kilku innych przyszedł z mową do Semenki, Boikowski sprowadza do siebie, jak słyszałem, portyerki z sąsiedztwa, klęka przy nich, otwiera okno, chucha, wypędza ducha jakiegoś, a przywoływa innego; już go do policyi z tego powodu miano wzywać i t. d. Nasz biedny Adam jest w tem wszystkim i owszem jest główną tego duszą.

Wydział Histor. Towarzystwa Literackiego czyli raczej Sienkiewicz powziął myśl zancą fundowania Mszy wieczystej za dusze Polaków, zmarłych na wygnaniu i po więzieniach i otworzył składkę. Dałem od siebie i od każdego z was po 5 fr., dałem także od

Ruch wyborczy.

Z Cieszyna donoszą, że na poniedziałkowym posiedzeniu polskiego centralnego komitetu wyborczego, większością głosów uznano p. Michejda kandydatem dla okręgu wiejskiego Cieszyn-Bielsko-Frysztak; kandydatem z piątej kurii został mianowany właściciel Cwiertnia.

W obszernym manifestie wyborczym, ogłoszonym przez centralny związek przemysłowców austriackich powiedziano między innymi: Przyszły parlament nadać ma w pierwszej linii kierunek naszej polityce cłowej i handlowej, ma na długi przeciąg czasu ustanowić taryfy cłowe i odnowić ostatecznie układ z Węgrami. W obec niesłychanych usiłowań, jakie czynią Węgrzy, aby na mocy swego państwowego stanowiska stanąć do zwycięskiej walki z naszym przemysłem, przede wszystkim zwrócić należy uwagę na lojalne zachowanie wszelkich handlowo-politycznych traktatów ze strony Węgier. Zwrócić dalej trzeba uwagę na fiskalizm, na jaki narażony jest nasz przemysł, a w szczególności towarzystwa akcyjne. Reforma opłat i należności jest konieczna. Dodatki krajowe, powiatowe i gminne, które pomnażają wielkie podatki państwowe, muszą uleść znacznej zmianie, a to przez przekazanie krajom z podatków państwowych potrzebnej dla autonomii kwoty. Należy także ułatwić tworzenie towarzystw akcyjnych i zerwać raz z systemem koncesyj, a zarazem popierać organizację towarzystw z ograniczoną poręką. Ważną również jest reforma frachtów, budowa kolei lokalnych i budowa kanałów, a w szczególności kanału łączącego Dunaj z Odrą i Dunaj z Łabą. Odezwą wspomina dalej o wielkich trudnościach w nabywaniu dla przemysłu węgla po cenie racjonalnej, i radzi otworzyć dla użytku publicznego skarby węgla spoczywające w łonie ziemi, zwłaszcza w krajach alpejskich. Wielki nacisk kładzie nadto odezwa na ustawodawstwo społeczne, przy czem zastrzega się, ażeby przemysł austriacki czyniono polem dla wątpliwej wartości eksperymentów socjalnych, tak, jak gdyby Austria szła na czele całego przemysłu i wszystkim za wzór miała służyć.

O polityce bardzo mało wspomina odezwa. Mówi o stanowczej potrzebie utrzymania jedności Państwa i jego nieuszczerplonej wewnętrznej i zewnętrznej powagi, a kończy powtórzeniem hasła, wydanego przez wolny związek przemysłowy w styczniu r. b., a które opiewa: Przemysł austriacki stoi po za wszelką walką partyjną. Tam jest jego miejsce. Nie stoi on jednak po za ludem, z którego wyszedł, i stać też po za nim nie może, gdyż to jest właśnie grunt, w którym zapuścił korzenie.

Na zgromadzeniu wyborców w Naczehradec w Czechach, przemawiał onegdaj hr. Karol Nostic, przywódca stronnictwa czesko-katolickiego, zapewniając, że szlachta konser-

watywna solidarną jest w prawno-państwowym celach z ludem czeskim, że jednakże sprzeciwia się każdemu gwałtownemu wystąpieniu i że przekonana jest, iż bez sprzymierzeńców nie da się nic dla Czechów osiągnąć. Dlatego ostrzega Czechów przed obstrukcją i wszelkimi gwałtownymi środkami.

Rokowania pomiędzy Młodozechami a reprezentantami stronnictwa czesko-katolickiego już się zupełnie rozbiły i katolicy stawiają wszędzie odrębnych kandydatów.

Niemcy w Ołomuńcu czynią według dzienników, niesłychane usiłowania, żeby zdobyć napowrót okręg miejski Ołomuńiec-Prósiejów, który stracili w ostatnich wyborach. Wszystkie stronnictwa niemieckie bez wyjątku zgodziły się na kandydaturę burmistrza ołomuńskiego, p. Brandhubera.

Z Falknowa telegrafują do dzienników: Pomiędzy zwolennikami kandydata socjalistycznego Verkaufa a b. posłem Steinem (antysemity) i jego stronnictwem, rozwinęła się gwałtowna walka. Stein zapowiedział, iż wkrótce obwieści liczne nadużycia przywódców socjalistycznych. W odpowiedzi socjaliści postanowili przeskądzać każdej jego mowie i rozbijać wszystkie zgromadzenia. W poniedziałek jednak udało się Steinowi przemawiać na zgromadzeniu w Falknowie. Zaczął od zarzutu ogólnego, że przywódcy socjalistów zabierają pieniądze biednych robotników i wyzyskują je na swoje cele. Dziś — mówił — cokolwiek tylko uchylę zastanę; wkrótce jednak wystąpię z szeregiem rewelacji. Podatek partyjny, dalej fundusz prasowy i agitacyjny używane są w sposób, który wyraźnie trąci korupcją. Biedni ludzie dają ostatni grosz dla wywalenia mniemanych ideałów, a przywódcy ich okradają. B. kasyer stronnictwa socjalistycznego Sattler — rzekł Stein — w tych dniach wystąpi ze szczegółowymi rewelacjami. Pewna redakcja socjalistyczna w Drzewniowie (Pachau) i tamtejszy przywódca socjalistyczny przyjmowali także pieniądze od fabrykantów, aby zdradzać robotników. Wszelkie dowody i wszelkie szczegóły posiadamy i w kilku dniach ogłoszę je w dziennikach. — Stein przedstawił wreszcie pismo pochodzące z r. 1898, a którego treść ma bardzo silnie kompromitować Verkaufa. Jeszcze kilka dni — zakończył — chcemy wytrzymać tych panów na wodzy, aby ich perządnie zaciekawić, a potem wypowiemy całą prawdę.

Z Berlina.

(Zamknięcie prywatnych szkół polskich. — Nowy projekt budowy wielkiego kanału niemieckiego. — Przeciw kanclerzowi).

O nowym zarządzeniu antypolskim, które nowożytni filozofowie i politycy niemiecy, wychodzący ze stanowiska, że konstytucja niemiecka gwarantując równość praw wszystkim obywatelom Niemiec, miała na myśli

tylko Niemców, doniosły wczorajsze depesze. Mianowicie, wedle berlińskiego telegramu *Neue Fr. Presse*, dotychczas skądinąd niepotwierdzonego, ale niewątpliwie odpowiadającego prawdzie, pruski rząd nakazał zamknąć wszystkie prywatne szkoły polskie w Berlinie. Były to po większej części szkoły elementarne, a mianowicie w salach rozmaitych stowarzyszeń polskich dzieci zbierały się 2 do 3 razy tygodniowo przy czem udzielano im nauki języka polskiego i początków polskiej historii. Rząd pruski od pewnego czasu już zwrócił uwagę na te szkoły i już w ostatnich latach zaczęto czynić wszelkie trudności nauczycielom i nauczycielkom, udzielającym nauki w tych prowizorycznych szkołach. Początkowo jednak rząd zastanawiał się względami ustawy sanitarno-policyjnej, ponieważ szkoły nie miały osobnych lokali lub mieściły się w bardzo szepczących ubikacjach. W ostatnich czasach, skutkiem rozmaitych tego rodzaju zarządzeń policyjnych, liczba tych szkół zmalała z 14 na 8, a obecnie zamknięto wszystkie szkoły.

Prywatna nauka języka polskiego po domach jest również w Berlinie zakazana, podobnie jak w Poznańskim; to też w berlińskich kołach polskich, według wspomnianej depeszy, powstała myśl podtrzymywania nauki języka polskiego i ducha patrioetycznego u młodzieży za pomocą rozdzielania odpowiednich książek i stosownych pism ulotnych.

Jak już donieśliśmy, rząd pruski nie zarzucił swego projektu zbudowania wielkiego kanału pomiędzy Elbą a Renem i uważając go za potrzebny dla handlu i rozwijającego się stale przemysłu, a za pożądany pod względem strategicznym zamierza w nowej sesji ustawodawczej wnieść na nowo dotyczące przedłożenia. Projekt przerobiono jednak podobno w taki sposób aby mógł znaleźć poparcie ze strony rozstrzygających w dziedzinach wschodnich reprezentantów wielkiej własności ziemskiej. Nie idzie już o zbudowanie jednego wielkiego kanału, lecz o rozszerzenie i udoskonalenie całej sieci dróg wodnych w królestwie pruskim. Oprócz kanału, któryby łączył Ren z Wezerą i Elbą, rząd domaga się stworzenia wielkiej drogi wodnej pomiędzy Berlinem a morzem Bałtyckim, uregulowania Haweli, Sprei, Odry od ujścia Nisy do Fürstenberga i poniżej Hohensaathen, udoskonalenia połączenia pomiędzy Odrą a Wisłą, uregulowania Wisły, pogłębienia Warty aż do Poznania, a wreszcie pobudowania kanału mazurskiego. Koszta obliczono na 458 milionów marek. Rząd starał się uwzględnić życzenia wszystkich stronnictw i wszystkich grup interesantów, zarówno przemysłowych jak rolniczych, wschodnich jak i zachodnich, i spodziewa się poparcia całego sejmu.

Dawniejszy organ Bismarcka, *Hamburger Nachrichten*, uderza na kanclerza Rzeszy, księcia Hohenlohego zarzucając mu, że on to głównie spowodował tak późne zwołanie parlamentu niemieckiego (na 22 listopada), bo gdy hr. Bülow przemawiał za zwołaniem parlamentu na sierpień czy lipiec, kanclerz sta-

nowczo się oparł temu, obawiając się, że dyskusje parlamentarne wpłyną ujemnie na rozwój polityki niemieckiej na wschodzie Azji. Dziennik zarzuca, że kanclerz chce zrobić ze swego urzędu zwykły urząd dworski, że w czasach tak trudnych, jak obecne, nie zajmuje się sprawami państwa i t. d. Atak *Hamburger Nachrichten* ma znaczenie o tyle większe, że równocześnie występuje z podobnymi oskarżeniami przeciw księciu Hohenlohemu także *Münchener Allg. Ztg.*, jak wiadomo organ, pozostający w bliskich stosunkach z rządem biurem prasowym w Berlinie. Dziennik ten wskazuje, że w obec ekspansyjnej polityki cesarza Wilhelma, i potrzebie zmiany tej polityki w publicystyce i w polityce kanclerza czeka zadanie, któremu mógłby podołać młody i utalentowany stan, — zadanie za ciężkie dla obecnego obecnego kanclerza. Niemożliwe — pisze wspomniany dziennik — aby wszystkie i wszystkie prawie obozowiska — i w tych, które stoją pod dyktando prądowym i cesarskim, obawiając się, ażeby jak najrychlej urzędujący kanclerz otrzymał mąż w pełni swego obowiązku.

Z Petersburga.

(Polacy nad Nową Rosją. — Towarzystwo dobroczynności. — Liczba członków i zakłady).

Działalność Towarzystwa dobroczynności w Petersburgu najbliższym odbiciem życia państwa w Petersburgu. Na podstawie sprawozdania, przez zarząd sprawozdanie, przedstawia się ona w następujący sposób:

Towarzystwo, obecnie 16 lat istnienia, w roku 1884 liczyło 133 członków honorowych, w tem 12 w wyborze zgromadzeń ogólnych i 342 zwykłych, ogółem 475. Już ta pierwsza pozycja daje wiele do myślenia. Wprawdzie wykazy ludności miasta nie dają możności wyprowadzenia ścisłej liczby Polaków, mieszkających w Petersburgu, według przecięt powszechnego mniemania w stolicy nadnewskiej, przebywa pono około 60.000 Polaków. Jeżeli z tej liczby odliczymy warstwę zarobkującą — robotników fabrycznych, rzemieślników, a zwłaszcza służbę domową, wypadnie przynajmniej około 2000 osób, które mogą być uważane za klasę zamożną ludności. Z uwagi więc na b. drobną opłatę roczną (10 rubli) liczba członków Towarzystwa katolickiego musi być uznana za niewielki procent ogółu ludności polskiej w Petersburgu. Jest to tem smutniejszą, że Towarzystwo rozwija działalność istotnie żywotną, ogarniającą rozmaite potrzeby, a w skutkach swoich wiele wydatną.

Z szeregu zakładów, pozostających pod sterem Towarzystwa, sprawozdanie na pierwszym miejscu wymienia „przysłupek dla chłop-

siebie i od was na pomnik dla s. p. Gadona. Testament tego starca ogłosił ktoś w „Dzienniku Narodowym“. Ciekawy jest i charakterystyczny, w żadnym podobno innym narodzie takiego dziś nie napiszą, rycerski, romansowy, nieszczerliwy, dziwny, piękny, cokolwiek bez sensu, słowem polski. Napisz-że mi jak najprędzej, wiesz, że muszę od ciebie wiadomości wyglądać; masz czas, masz zdrowie, masz palce, czego wszystkiego ja nie mam, i nie możesz się na list zebrać do chorego i biednego! Dziwny ten świat Bohdanie i wy na nim ludzie. Wolę myśleć, żeś pisał ale przez okazyje. Adresuj jak położyłem wyżej. Jest to na przedmieściu, niezbyt daleko od miasta i mieszam czasem wizyty; jeden z pierwszych był poczciwy Czartoryski, przyjechał konno, i dobrze jeszcze starzec siedzi; wizyta ta niezmiernie mię tu w całym domu podniosła, i jak wprzód mieli mnie za coś strasznie lichego, widząc, że mam goły, tak teraz mają za coś strasznie wielkiego tylko incognito. Boję się, aby mój Pan Doktor nie podwyższył mi ceny. Z księży był tylko Duński, Semenenko coś mnie trochę zaniedbuje, Kajsiewicz jeszcze na misy. Spodziewam się także dam, a naprzód mojej kochanej przyjaciółki Hoffmanowej; pisze ona teraz i niedługo druk rozpocznie „Żywoty Świętych Niewiast.“
Całuję ciebie i kochanego Józefa.
Twój
Stefan Witwicki.

Sprostowanie. W Nr. 231 „Gazety Lwowskiej“ w liście Stefana Witwickiego, datowanym z Paryża dnia 21 maja 1842, zasłała omyłka, którą spieszmy sprostować. Wydrukowano tam: „Sesye Towiańskiego bywają teraz prawie codziennie, to u Adama, to w Nantesa“. Otóż powinno być nie Nantesa, ale Nanterre. — Nanterre jest to miasteczko pod Paryżem, gdzie mieszkał Towiański.
(Ciąg dalszy nastąpi).

Z LITERATURY ZAGRANICZNEJ.

„Sotileza“ z hiszpańskiego p. José-Maria de Pereda.

(Ciąg dalszy).

XXV.

Jakże smutny widok przedstawiało mieszkanie wuja Mechelin podczas gdy don Pedro Colindres zbliżał się do tego domu! jaka zmiana w tak krótkim czasie!

Silda zmieniona, wyczerpana płaczem, od którego oczy jej zapuchły, siedziała na zydlu, oparta plecami o komodę, naprzeciw alkojki, której firanki były całkiem odsunięte. Nie dawała innego znaku życia tylko od czasu do czasu, głębokim westchnieniem, które powstrzymała usiłowała i smutnym spojrzaniem rzucając w stronę alkojki, gdzie na łóżku leżał w ubraniu wuj Mechelin. Ciotka Sidora, siedząc pomiędzy nimi cierpiała tak samo, ale nie przestawała łagodnymi słowy pocieszać tych dwoje, a tym czasem łzy spływały jedna za drugą po jej poczciwej twarzy.

Stary Mechelin po głosie jej poznał, że musiała płakać, bo widzieć jej nie mógł, gdyż jedna świeczka za mało światła dawała i rzekł głosem smutnym, jak konający:

— To nie nic jest, kobieto, to nie!... Tylko, gdy łódź pęknie, wystarczy jej dotknąć ławicy aby się rozpadła... Zastanów się tylko... Wracaj się z morza z rozweseloną duszą, bo trochę radości od wczoraj zostało... myślało się, że wystarczy tego na tydzień przynajmniej... a na potem... jakoś by Pan Bóg poradził... I tak wracając, słyszało się to i owo na ulicy... i dowiedziało się coraz więcej... wraca się do domu i napotyka się

tutaj na westchnienia, tutaj na łzy i zalewa to człowieka jak woda morską ową łódź nadwierzoną... bo nie jest się przyzwyczajonym do takich rzeczy i nie jest się z kamienia!... Ale człowiek unosi się na fali i chociaż się coś w nim połamie... choć gorycz zalewa... to przechodzi... czas uzdrowia w taki sposób albo inny... i człowiek wiostuje znowu, Sidora... Oto co jest; nie jest mi gorzej jak wczoraj, choć tobie się zdaje przeciwnie; jestem trochę przetrzęsany z tego powodu; moje ciało potrzebowało odrobiny spoczynku i dałem mu go. Więcej nic nie jest.

— I tobie się to zdaje nie wiele, Miguelu? tobie się zdaje nie wiele? — odrzekła na to żona.

— Mała rzecz, Sidora, mała rzecz — dodał marynarz — i wydawało by mi się jeszcze mniej, gdyby ten aniołek Boży nie robił sobie tyle zmartwienia i wziął na uwagę, że nie ma dla niej w tem żadnego wstydu, jeżeli nie ma ani cienia jej winy w tem co zaszło.

— Właśnie też to samo jej mówię, Miguelu, to samo; a ona mi odpowiada: Na co służy prawda, kiedy nikt jej nie chce wierzyć?

— Pan Bóg widział, dzieweczko, Pan Bóg widział! — zawołał Mechelin. — A z takim świadkiem po twojej stronie, co ciebie obchodzi choćby cały świat był przeciwko tobie?

— Ależ ona nawet nie ma wrogów, Miguelu; bo przecież widziała, że cała ulica zbiegła się tutaj, żeby ją pocieszać w jej smutku i potraktować sprawców tak jak na to zastługają... Ale przez najświętsze Imię Jezusa!... co się tam mieści w tych szatańskich duszach... i co za przyjemność widzą sprawiać tyle zmartwienia istotom, które na to nie zastługują?

— Och, one! one! — zawołała, wtedy Silda ożywiając się pod wrażeniem dotkliwego żalu. — To one wepchnęły mi ostrze sztyletu tutaj, w samo serce!... I nie wystarczyło by dla nich kary na tym świecie, chyba Bóg sam tam w górze, wymierzył im taką, na jaką sobie zarobiły!...

W tej chwili wuj Mechelin jęknął głębiej i przewrócił się na łóżku. Ciotka Sidora zbliżyła się szybko zapytując męża czy nie chce może, żeby mu zmienić okład?

— Nie męcz się tem na razie — odrzekł wuj Mechelin z głębokim westchnieniem; a ciszej dodał przysuwając głowę jak mógł najbliżej do żony: — Staraj się ulżyć cierpieniu tego anioła Bożego a nie zajmuj się mną; spokój zamiast medycyny zupełnie mi wystarcza.

Ale Silda, pomimo swojej wdzięczności, nie zadawała się tym rodzajem pociechy, której tyle się już dzisiaj nasłuchiwała! Ciotka Sidora to zauważyła, zamilkła i znowu cisza zapanowała w mieszkaniu.

Za chwilę potem zastukano do drzwi. Ciotka Sidora poszła otworzyć ocierając oczy fartuchem i znalazła się oko w oko przed kapitanem don Pedro Colindres, którego twarz zagniewana bojaźnią ją napełniła. Obawiając się najgorszych rzeczy, chętnie była by prosiła o trochę miłosierdzia nad tym domem przepelnionym smutkiem i rozpaczą, ale nie miała odwagi. Don Pedro wszedł do sali przemawiając słow kilka tonem krótkim, urywanym. Sotileza, zobaczywszy go, powstała szybko, czując, że krew ścina się jej w żyłach a wuj Mechelin, poznawszy głos kapitana, uniósł się z łóżka i skoczył na ziemię. Ale siły go zawiodły i doszedłszy tylko do drzwi alkojki, oparł się o framugę, aby nie upaść.

— Co ci jest, Miguelu?... — spytał don Colindres zadziwiony widokiem biednego marynarza bladego, bezsilnego i jakby połamane.

— Mała rzecz, senior don Pedro, mała rzecz — odrzekł z trudnością, choć zmuszając się do uśmiechu. — Chciałem pana przyjąć z szacunkiem, jaki mu się tutaj należy, ale przyrzędy nie dopisują... Pomyliłem się.

Biedaczysko stało coraz bardziej wysilając się na mówienie; kapitan więc sam pochwylił go w ramiona i z pomocą obu kobiet ułożył napowrót na łóżku.

ców. Są to właściwie wybornie prowadzone pracownie rzemieślnicze, w których chłopcy uczą się: stolarstwa, tokarstwa, rzeźbiarstwa, ślusarstwa, rytownictwa, introligatorstwa, w godzinach wieczornych zaś — rysunków. Chłopcy, którzy ukończą lat 9, wstępują do szkoły przy kościele św. Katarzyny, po której ukończeniu wstępują do warsztatów przytułku. Na czele przytułku stoi „komitet pedagogiczno-techniczny“, opiekunem zaś bezpośrednim, któremu ten zakład zawdzięcza swój stan obecny, jest ks. Małeki. Przytułek ma obecnie 98 wychowanców, z których 92 utrzymuje Towarzystwo, sześciu przytułek z własnych funduszy. W przytułku tym istniał do niedawna „oddział niższy“, utrzymywany wyłącznie kosztem ks. biskupa Symona. Obecnie oddział ten dla braku funduszy został zamknięty, przyczem ks. biskup Symon, opuszczając Petersburg z powodu swego wyjazdu przymusowego, złożył na rzecz Tow. 2000 rb., z których odsetki będą zasilają kasę przytułku. W zamian za to otwarto, głównie staraniem inżyniera Janowskiego, nowy „przytułek dla dzieci płci obojczy“. Dzieci, przychodzące do tego zakładu, uczą się jedynie katechizmu; poza tem przytułek prowadzony jest według metody freblowskiej. Na korzyść przytułku zebrano w r. z. 7000 rubli, w której to sumie zasługują na podkreślenie kwota 600 rubli, złożona przez robotników. Nadto na budowę domu i kupno placu zaciągnięto pożyczkę 25.000 rubli.

Obok przytułku dla dziewcząt czynne jest schronienie dla starców pod nazwą „Schronienie św. Maryi“. Tu przebywa 33 osób, w tej liczbie 2 mężczyźni. Na koszt utrzymania ich wydano w r. z. 3728 rubli.

Trzy powyższe zakłady opiekują się ludnością w dwóch okresach życia — dzieciństwa i starości. Dla osób w pełni sił, które chwilowo nie mają zarobku, istnieje osobny zakład, t. zw. „Dom pracy“, który atoli przysparza nieraz kaleki i starców. Sprawozdanie zaznacza, że osoby ostatniej kategorii narażają dom na straty, że więc należałoby pomyśleć bądź o rozszerzeniu odpowiedniemi schronieniami św. Maryi, bądź o założeniu przytułku dla kalek i starców. Dom pracy daje zatrudnienie wyłącznie kobietom i dzieł się na działy takie: szycie bielizny, ubiory damskie, pranie, wyrób pończoch, wyrób dywanów. W osobnym oddziale dziewczęta 12 i 16 latnie uczą się szycia. W roku zeszłym dom dał pracę 120 kobietom i 30 dziewczętom. W domu była czynna kuchnia tania, która atoli się nie opłaca. Głównym opiekunem „Domu“ jest p. Sędziuk. Zakład miał w roku zeszłym dochodu 8.073 rubli w tem z ofiar 1.643 rubli.

Towarzystwo utrzymuje dalej przytułek „Ouvroire“ dla dziewcząt od 9 roku życia, w którym przebywa 40 stypendystek Towarzystwa, za każdą płaci Towarzystwo przytułkowi po 7 i pół rubli miesięcznie.

Wreszcie przy Towarzystwie istnieje komitet pośrednictwa w pracy, a raczej biuro polecające, które w roku zeszłym umieściło

— Oto jestem znowu silny, senor don Pedro — rzekł Mechelin wyciągnawszy się na łóżku. — Jak to widać, że oprócz tej medycyny, ciało moje nie wymaga niczego więcej... na ten moment.

Kapitan, obróciwszy się do obu kobiet, które wyszły z alkowy, spostrzegł, że płaczą po cichu. Serce starego marynarza, pomimo, że opancerzone twarzą powłoką, było jak wiemy, tkliwe i współczujące. Nie ma się więc czemu dziwić, że przyszedłszy tutaj, aby dać folgę wybuchowi gniewu, który gromadził się w jego duszy przez całą drogę z domu, nie wiedział sam od czego zacząć i jakiego użyć sposobu, żeby wytłómaczyć swoją obecność w tym przybytku łez i troski.

Nareszcie, chcąc się ukazać surowszym niż był w istocie, rzekł do zaniepokojonych kobiet:

— Co u diabła tutaj się dzieje?... Mówcie!... przecież choroba Mignela nie może być powodem takiego potopu!

— Ach! senor — odrzekła starszka tłumiąc łkanie — tego nam jeszcze było potrzeba po tamtej awanturze!

— Jakiej awantury, kobieto?

— Tamtej... ale ja myślałam, że pan właśnie dla tego przychodzi.

— Pewnie! — potwierdził swoim zwyczajem wuj Mechelin ze swego łóżka.

Kapitan czuł, że wraca mu wspomnienie ostatniej rozmowy z Andrzejem i znowu zakpiął gniewem z powodu lekkomyślności syna.

— To prawda, Sidora, po to przyszedłem! — rzekł z uniesieniem. — Czy znajdujecie, że ten powód był dość ważny, aby odbyć tę podróż?

— Aż nadto, senor — odrzekła biedna, przestraszona kobieta.

Silda, nie mogąc ustać na nogach, wróciła usiąść w swoim kąci przy komodzie.

(Ciąg dalszy nastąpi).

około 650 osób na 880 zgłoszeń. Z drobnej opłaty za swoje pośrednictwo komitet ma rocznie 115 rubli.

Niezależnie od powyższego Towarzystwo katolickie troszczy się wiele o pomoc dla uczącej się młodzieży. Służą do tego dwa zakłady: komitet specjalnego funduszu i koło uczącej się młodzieży. Pierwszy zarządza za pomocą wyłącznie dla studentów wyższych zakładów naukowych, drugi zawiaduje potrzebami w ogóle uczącej się młodzieży. Komitet udzielił w roku zeszłym 15-rublowych stypendyów miesięcznych 14 osobom i wsparł jednorazowych 72 osobom, a ma fundusz w sumie przeszło 70 000 rubli. Koło znowu zaspokaja potrzeby doraźne uczniów wszelkich zakładów, wyrazem zaś jego działalności jest suma wydatków rocznych około 4000 rubli. Trzecim zakładem, uwzględniającym potrzeby młodzieży, jest kuchnia tania, której budżet dochodowy czynił w okresie sprawozdawczym 17.500 rubli i która ma stołowników stałych około 460. Kuchnia, dzięki ofierze p. Wawelberga, otrzymała w r. z. nowy lokal.

Nadto w roku zeszłym utworzono „kapitał żelazny imienia Mickiewicza“, z przeznaczeniem procentów na zapomogi dla uczącej się młodzieży. Kapitał ten z końcem roku zeszłego osiągnął 5.400 rubli. Korespondent *Kuryera Warszawskiego* wyraża życzenie, ażeby „kapitał żelazny“, którym rozporządza Towarzystwo, został zjednoczony z „Kolem uczącej się młodzieży“, a to przez utworzenie jednego „komitetu uczącej się młodzieży imienia Mickiewicza“, dziś bowiem, jak widzimy z powyższego, sprawami uczącej się młodzieży zawiadują właściwie trzy organy: samo Towarzystwo („Kapitał żelazny“), komitet specjalnego funduszu, który w obec zastrzeżeń testamentowych i innych, musi pozostać na stanowisku odrębności dotychczasowej i Koło pomocy, nie posiadające żadnej stałej podstawy materialnej, bo „kapitał“ 200 rubli na tę nazwę chyba nie zasługują.

Wydawany przez osobny komitet redakcyjny z łona Towarzystwa „Kalendarz“ daje Towarzystwu przeszło 1.000 rubli dochodu czystego, dalej wspomnieć jeszcze należy o spółce spożywczej „Oszczędność“, zawiązanej w grudniu r. z. i o komitecie przedstawieni amatorskich z kapitałem żelaznym 1.000 rubli. Oto dorywcze obraz działalności instytucji istotnie gorliwej, zapobiegliwej i uwzględniającej potrzeby licznej rzeszy Polaków petersburskich. Majątek tej instytucji w ruchomościach i nieruchomościach wynosi obecnie 311.767 rubli, a kapitał zapasowy Towarzystwa wynosi 19.400 rubli.

KRONIKA

Lwów 17 października

— **P. Wiceprezydent** krajowej Dyrekcji skarbu dr. Witold Mora Korytowski powrócił z urlopu i objął urządowanie.

— **Wiadomości osobiste.** Starszy inspektor przemysłowy, radca Rządu p. Nawratil, powrócił z urlopu.

— **Posiedzenie Rady miejskiej** odbyło się dziś, we czwartek, 18 b. m., o godzinie 6 wieczorem. Na porządku dziennym 111 spraw.

— **Jubileusz pułku.** Pułk huzarów nr. 12, stojący obecnie zalogą we Lwowie, którego komendą uzupełniającą są Koszyce, obchodzić będzie w tym roku stuletni jubileusz swego istnienia. Pułk ten utworzony został w r. 1800 jako pułk „huzarów palatynskich“, a od r. 1802 oznaczony jest nr. 12. Właścicielami tego pułku byli: w r. 1800 marszałek polny Najd. Arcyksiążę Józef, palatyn Węgier; w r. 1847 generał-porucznik Najd. Arcyksiążę Stefan, palatyn; w r. 1850 generał kawalerji hr. Haller-Hallerkeő; w r. 1875 generał kawalerji Fratricsevics; od r. 1888 zaś właścicielem tego pułku jest Albert Edward książę Wali. Jako pułk „huzarów palatynskich“ odznaczył się w wojnach francuskich na początkach XIX stulecia a następnie jako „huzary Hallera“ dokonali żołnierze tego pułku czynów waleczności w kampaniach z r. 1859 i 1866.

— **Magistrat miasta Lwowa** wzywa wszystkich popisowych, urodzonych w r. 1880, 1879 i 1873 i do gminy tutejszej przynależnych, jakoteż cobych przybywających w mieście Lwowie w jakimkolwiek celu (naukowym, handlowym, przemysłowym i t. p.), tudzież wszystkich tych, którzy wyszli z pomienionych klas wieku popisowego, jednakże nie przekroczyli 36 go roku życia z jakiegokolwiek przyczyny nie uczynili zadość powinności wojskowej, aby do spisu poborowych w miesiącu listopadzie 1900 roku zgłosili się w miejskim urzędzie konskrypcyjnym osobiście, a w razie słabości lub nieobecności, przez swych rodziców, opiekunów lub w ogóle zastępców, ustnie lub piśmiennie, gdyż w razie zaniechania tego obowiązku, bez względu na dalsze postępowanie prawne ulegną grzywnie do stu zł., względnie karze aresztu do 20 dni.

— **Tow. prawnicze lwowskie.** Dnia 18 b. m., we czwartek o godzinie 6 1/2, wieczorem odbędzie się w lokalu Towarzystwa prawniczego, ul. Karola Ludwika 3, pogadanka. Na porządku dziennym: „O warunkach przedawnienia czynów karygodnych“, referent adwokat dr. Aszkenaze.

— **Biuro mleczarskie** powstało we Lwowie. Ma ono na celu sprzedaż produktów dworskich i mleczarskich po wszystkich miastach galicyjskich a nawet za granicą.

— **Wystawa ruska** w Domu narodnym zostanie jutro zamknięta. Losowanie fantów odbywa się dzisiaj i jest.

— **Omnibus-samochód** objeżdża od dni kilku ulice Lwowa i zwraca ogólną ciekawość. Omnibus ten należy do p. Gidlewskiego, zastępcy fabryki samochodów w Lesdorf pod Wiedniem. P. Gidlewski odbył w tym samochodzie podróż z Wiednia do Lwowa, zatrzymując się po drodze w większych miastach.

— **Zapłaćli za rachunek laskami.** Abraham Bomber, szynkarz i S. Pariser, agent, wypiszy wczoraj wieczorem kilka szklanek piwa w restauracji Bohraera przy ul. Karola Ludwika wyszli nie płacąc, upominającemu się zaś na ulicy kelnerowi Gleicherowi wypisali laskami na głowie rachunek tego rodzaju, że stać ją ratunkowa zmuszoną była go odcyfrować.

— **Przytrzymało** dziś rano notowanego złodzieja Franciszka Własinka z kotłem kuchennym, który miał ukraść z wozu za rogatką Łyczakowską.

— **Pakiet z wełnianą materją** znaleziony wczoraj na ul. Gródeckiej, złożono w policyi.

— **Zmarł** w ostatnich dniach: W Warszawie, Stefan ks. Lubomirski, w 81 roku życia. Urodzony d. 21 lutego 1819 z ojca Eugeniusza właściciela Dubna, na Wołyniu, i matki Maryi z Czackich, córki Tadeusza, wnuk zmarłego w r. 1804 ks. Franciszka Ksawerego z Dubrowa w gub. mohylowskiej, był najstarszym z braci i tem samem po śmierci ojca (w r. 1834) głową rodziny. Osiadłszy w dobrach rodzinnych na Białej Rusi, poświęcił się administrowaniu tychże, nie zaniedbując pełnienia obowiązków obywatelskich i służby publicznej. Obrany marszałkiem szlachty gub. mohylowskiej, brał czynny udział w sprawie emancypacji włościan. Z wielką też gorliwością zajmował się sprawami opieki nad sierotami i wdowami. Wdzięczność, jaką sobie przez to wśród rodzin białoruskich pozyskał, przetrwała do ostatnich dni jego życia. Mnóstwo osób z tamtych stron odwiedzało go w Warszawie, gdzie stale w ostatnich czasach mieszkał, wyjeżdżając na lato do nabytych przez siebie dóbr Uchańskich, w pow. chełmskim. Zgon jego zasmucił licznych znajomych, przyjaciół i krewnych, okrył zaś żałobą domy rodzonych braci ś. p. ks. Stefana, wianowicie: ks. Eugeniusza z Kruszyny i ks. Jana Tadeusza, b. prezesa warszawskiego Tow. dobroczynności i prezesa komitetu Tow. kred. miasta Warszawy.

— **Skradziono** ze strychu nr. 4 ul. Na Błonie długi kolejowy kołczak, ubranie kolejowego podurzędnika, paltot tabaczkowy i inne rzeczy.

— **Bieyki marki „Graciosa“** bez łańcucha skradziono z przed sklepu pod l. 3 ul. Czarneckiego.

— **Elegancki złodziej.** Wysoki elegancko ubrany mężczyzna na ul. Słowackiego wyciągnął wczoraj Feliksowi Semenowiczowi z kieszeni srebrny kryty remontoir z tarczą o złotych brzegach z grubym łańcuszkiem o kręconych ogniwach, i ulotnił się szybko, zanim uszkodzony się opamiętał.

— **Ogień pokojowy** wybuchł wczoraj po południu w mieszkaniu 80-letniej Rojzy Blumbeck przy ul. Teatralnej 26 na II piętrze. Od porzuconego zapalnika zapaliła się pościel na łóżku a wkrótce począł już tlić stół. Mieszkańcy tego domu, zanim przybyła straż ogniowa, ugasił ogień, który mógł być przybrać groźniejsze rozmiary.

— **Miłosierdziu czytelników** poleca urząd parafialny w Tokach Eugeniusza Lesny'ego, byłego c. k. strażnika skarbowego w Palczyńcach (ostatnia poczta Toki koło Podwoleczysk), katolika stanu wolnego, niezdolnego obecnie bez własnej winy do pracy i pozostającego wskutek tego w największej nędzy. Łaskawe datki nadsyłać należy pod adresem potrzebującego wsparcia.

— **Zagadkowa sprawa.** W tych dniach znaleźli pastuchy z Tartakowa wsi ciała dwóch topielców w rzece, płynącej koło Kopytowa. W zwłokach rozpoznano 18-letniego Stefana Kubasę i 17-letniego Hrycia Charezyne. Przeprowadzone dochodzenia wykazały, że obydwaj udali się wieczorem na łąki kopytowskie, celem paszenia koni w noc. Puściwszy konie na łąkę Sylwana Giniec, gospodarza z Tartakowa wsi, sami ubrani w ciepłe kożuchy i buty, położyli się spać tuż nad brzegiem płynącej rzeki. Ponieważ też samej nocy zerwała się burza, możliwym jest, że przeniżeni i ze snu nagłe obudzeni chłopcy, stracili w ucieczce kierunek i sami wpadli w wodę, głęboką w tem miejscu na 2 i pół metra i tam śmierć znaleźli. Nie jest jednakże wykluczeniem podejrzenie, że korzystając ze snu, wciągnął ich do wody Iwan Seńczuk, parobek Sylwana Giniec, dla odstra-

sznienia od paszenia koni po cudzych łąkach. Zwłoki Stefana Kubasy wyciągnięto bez butów, choć stwierdzono, że wyszedł on z domu w butach. Butów tych w dotąd nie znaleziono. Podejrzany Iwan Seńczuk, wykazuje jednak swoje *alibi*.

— **Śmierć w skutek poparzenia.** W Horodnicy, powiatu husiatyńskiego, zmarła w dniu 6 b. m. ośmioletnia Ołena, córka rolnika Harasya Słobodziana, doznawszy silnych poparzeń na całym ciele przez zapalenie się nagromadzonych w chacie paździerz konopianych, które zatlały od płącego w piecu ognia. Przybyła na krzyk objętej płomieniami Ołeny, matka Naścia Słobodzian, doznała przy ratunku dziecka silnych poparzeń. Doraźnej jedynie pomocy sąsiadów zawdzięczyć należy, że ogień, który szybko na inne ruchomości w izbie się rozszerzył, nie dostał się na strzechę chaty i nie spowodował pożaru.

— **Kronika pożarów.** Na obszarze dworskim w Konotopach, pow. sokalskiego, wybuchł w tych dniach pożar, który zniszczył stodołę wraz ze znajdującym się tam zbożem, wartości 3600 K. Pożar powstał, zdaje się, z podpalenia, sprawy jednak dotychczas nie wykryto.

W gminie Zagacie, pow. krakowskiego, zniszczył pożar zagrodę tamtejszej właścicielki Zofii Kapusty, wartości 514 K. Przyczyną pożaru było bawienie się dziećmi zapalnikami.

Dnia 2 b. m. rano piorun zapalił stodołę gospodarza Wasyla Szurana w Suchowcach, powiatu zbarazkiego, i zniszczył ją wraz z zapasem zboża, wyrządzając szkodę na 600 K.

Z Brodów donoszą nam: Dnia 2 b. m. około godziny pół do 6 rano wskutek uderzenia piorunu wybuchł pożar na obszarze dworskim p. Władysława Gniewosza w Jasionowie, który zniszczył szopę wraz ze znajdującym się tam zbożem, wartości około 22.964 K. Szkodą była w całości ubezpieczoną.

W Mieczajnie, pow. dąbrowskiego, zgorzały w ostatnich dniach doszczętnie 4 zagrody tamtejszych włościan. Szkodą wynosi około 9000 K. Przeprowadzone dochodzenia wykazały, że przyczyną pożaru były dzieci, które w stodole bawiły się zapalnikami.

Z Bochni piszą nam: W Woli zabierzowskiej spaliły się w tych dniach dwa zabudowania gospodarza Franciszka Frąsia i Franciszka Kali. Z domu Frąsia już podczas pożaru wyniesiono 2-letniego synka, który jednak nazajutrz wskutek poparzenia zmarł. Szkodą zrządzoną pożarem wynosi około 6000 K. i nie była ubezpieczoną.

Na folwarku w Czysopadach u Szulima Grosskopfa zniszczył pożar wszystkie budynki, oraz sprzęty gospodarze. Prócz tego spaliło się 9 koni. Pożar powstał z lokomobili przy młocarni. Szkodą wynosi około 26.000 K. i była ubezpieczoną.

— **Nieszczęśliwe wypadki.** Z Jaworowa donoszą nam: Dnia 7 b. m. około godziny 9 przed południem bawił się zapalnikami pozostawiony bez nadzoru w domu 7-letni chłopiec, syn Iwana Sydora w Szkle i podpalił konopie, znajdujące się w domu. Wskutek tego powstał pożar i zniszczył cały dom mieszkalny, zrządzając szkodę na 200 K. W ogniu doznała również ciężkiego poparzenia 1 1/2-rocza córka wyżej wymienionego włościanina, którą uratował wprawdzie z płomieni miejscowy naczelnik gminy Wasyl Stefi. Dziecko to jednak po kilku godzinach wskutek silnych poparzeń zmarło.

Marya Wójcicka, córka ekonomy z Czeremoszni, powiatu złoczowskiego, wylazła na drzewo za owocami, mając w kieszeni zapalnik. Zapalnik te wskutek tarcia o drzewo zapaliły się a od nich zajęła się sukienka na dziewczynce. Mimo natychmiastowej pomocy, dziewczę wskutek silnego poparzenia wśród wielkich męczarni wkrótce wyzionęło ducha.

— **Żywceem spalone dzieci.** Z Podhajec piszą nam: Dnia 1 b. m. około godziny 5 rano pozostawili małżonkowie Adam i Anna Zinik z Hnilca, swojego 3-letniego synka Michała, samego w chacie obok palącej się lampy. Dziecko prawdopodobnie przewróciło palącą się lampę, wskutek czego zajęło się na niem odzienie a następnie zostało ono tak silnie poparzone, że w parę minut zakończył życie.

Żywceem spaliła się w Sietczy, powiatu przeworskiego, catoroletnia córka Kazimierza i Maryanny Płachtów, Maryanna, pozostawiona przez rodziców wraz z drugim 6-tygodniowym dzieckiem w zamkniętej izbie. Maryanna znalazła zapalnik bawiła się nim i zapaliła na sobie koszulę. Gdy matka około godziny 2 po południu powróciła z lasu, zastała dziecko nieżywe i mocno poparzone. Drugie dziecko ocalało.

— **Wdowa po Anzenruberze,** głównym pisarzu niemieckim, stała w tych dniach przed sądem w Wiedniu, oskarżona o kradzież kawałka solonego mięsa. Lekarze sądowi, chcąc uratować honor Anzenruberów, robią z niej obłąkaną i usiłują usprawiedliwić czyn jej faktem, że mając rok życia, spadła ze stołu. Sąd odłożył na razie sprawę i wyznaczył lekarzy do zbadania stanu umysłowego oskarżonej. Wiadomościem jednak powszechnie w Wiedniu jest, że Adolina Anzenruberowa, po rozłączeniu się z mężem, żyła w wielkiej nędzy.

— **Owacya.** Z Poznania donoszą, że skazana na 5 dni więzienia za nauczanie dzieci

języka polskiego panna Omankowska, we wtorek została wypuszczoną z więzienia. Zgromadzona już od rana publiczność pod więzieniem obsypała pannę Omankowską kwiatami. W domu zastała p. Omankowska adres od robotników, oraz bardzo wiele życzeń od rodaczek ze Śląska i innych.

— **Katastrofa przy budowie.** Z Prosięgów (Prosnitz, Morawa) telegrafują nam pod dniem 17 b. m.: Wskutek zawalenia się górnej części fasady budującego się tutaj gimnazjum czeskiego spadło wczoraj z rusztowania 10 robotników, z których 7 zginęło na miejscu, a 3 poniosło ciężkie skaleczenia; dwaj z nich są ranni śmiertelnie. W liczbie ciężko skaleczonych znajduje się także dozorca budowy. Śledztwo wdrożono. Wypadek nastąpił prawdopodobnie przez oderwanie się niewyschniętego jeszcze gzymsu wskutek wczorajszego deszczu. Rzekomo miał dozorca mimo ostrzeżeń budowniczego zarządzić dalszą robotę w miejscu zagrożonym.

— **Przeciw kradzieżom w pociągach.** Zbyt częste kradzieże na kolejach, szczególnie w pociągach nocnych, zniewoliły rosyjskie ministerstwo komunikacji do wydania rozporządzenia o utworzeniu na wszystkich kolejach specjalnego artelu konduktorów, których obowiązkiem będzie czuwanie nad całością pakunków i rzeczy w wagonach. W razie kradzieży, za skradziony przedmiot odpowiada wspomniany artel.

— **Ofiara katastrofy na kolei warszawsko-wiedeńskiej,** powieściopisarz p. Władysław Reymont — jak donoszą z Wenecji — bawi tam od 6 tygodni. W dniu 14 b. m. miał wyjechać do Wiednia na konsylium lekarskie, a ztamtąd udać się do zakładu leczniczego Kraft-Ebinga lub dr. Winternitza. Stan zdrowia p. Reymonta wciąż niepomyślny.

— **Brześć litewski,** jak donoszą dzienniki warszawskie — stał się w tych dniach znów pastwą płomieni. Spaliły się mianowicie dwie części miasta za ul. Szosową i Rybnym rynkiem. Straty są znaczne.

— **Na fakultecie medycznym** Uniwersytetu berlińskiego zamianowany został profesorem nauki o masażu dr. Zabłudowski.

— **Skandal w teatrze.** W Berlinie 15 b. m. w teatrze „Secesya“ grano sztukę o treści literacko-historycznej. To się nie podobało widzom przyzwyczajonym do wystawiania na tej scenie sztuk sensacyjnych, wszczęto więc wśród publiczności taki krzyk, iż musiano przerwać przedstawienie.

— **Katastrofy na morzu.** Według szczegółowych sprawozdań, które z Saint-Johne na Nowej Funlandyi nadeszły do Londynu, brak jest wszelkich wiadomości o 17 statkach francuskich z St. Pierre, których załoga wynosi 200 ludzi. Razem ze stratami innych okrętów francuskich zginąć miało 300 ludzi, a oprócz tego podczas ostatnich burz straciło życie około 100 rybaków z Nowej Funlandyi.

— **Polacy zabici w Chinach.** Ostatni *Praw. Wiestnik* zamieszcza pierwszy wykaz zabitych i rannych oficerów w walce z Chińczykami. Lista zabitych wykazuje 19 oficerów, w tem następujących Polaków: podporucznika Ziółkowskiego, kapitana Antkiewicza, porucznika Walewskiego, podporucznika Kwiatkowskiego i podporucznika Wysockiego. Ciężko i ciężko rannych lista wymienia 44 oficerów, a w tej liczbie następujących Polaków: podporucznika Jabłońskiego, porucznika Błońskiego, porucznika Wątowicza i kapitana sztabowego Górskiego (dwa razy rannym). Listę zabitych żołnierzy pierwszy ten wykaz urzędowy podaje na 52, nadto zaś 4 żołnierzy zginęło bez śladu.

Notatki literacko-artystyczne

Z teatru. Wczoraj na drugim przedstawieniu „Halki“, które ściągnęło liczną publiczność, po znakomitem odegraniu uwertury odezwały się gromkie i przeciągłe oklaski na cześć kapelmistrza Czelańskiego i jego orkiestry; p. Czelańskiemu wręczono przepyszny, olbrzymi wieniec wawrzynowy z narodowymi wstęgami. Dar ten pochodził od wdzięcznych artystów opery. Pan Czelański do głębi wzruszony dziękował za te wspaniałe owacje, wskazując na swoich dzielnych współpracowników w orkiestrze. Przedstawienie szło następnie swoim trybem i wypadło wybornie.

Pomników Krakowa wyszedł z druku zeszyt 8. Dr. Kopera zawsze jeszcze kreśli dzieje architektury gotyckiej XV stulecia, a pp. Cerehowie dołączyli nowych kilkanaście podobizn pomników krakowskich.

Z wydawnictw peryodycznych. *Iris* nr. 20 zamieszcza portret i sylwetkę p. Zygmunta Gorgolewskiego. Dział lekarski i sprawozdawczy jest — jak zwykle — obszerny i urozmaicony, ale za to korekta numeru wypadła tym razem mniej starannie.

W *Przyjacielu młodzieży* nr. 20 znajdujemy podobiznę nowego teatru we Lwowie. A. Świętochowski kreśli tutaj bajkę pod tyt.: „Lew kamienny“; młody podróżnik opisuje w dalszym ciągu wynieczkę swoją na Wschód daleki; dr. Winiarz mówi o sijnach w Polsce; K. Pakrowski o głównych metodach astronomii fizycznej. Jak się dowiadujemy, barwne listy z podróży na Wschód daleki wydaje redakcja *Przyjaciela* w osobnym tomiku, bogato ilustrowanym. Pomyśl o bardzo szczęśliwy.

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś we środę po raz trzeci „Spazmy modne“, komedia w 3 aktach a 5 odsłonach Wojciecha Bogusławskiego.

We czwartek po raz siódmy „Janek“ opera w 2 aktach Wład. Żeleńskiego. Rozpocznie: „Mąż od biedy“ komedia w 1 akcie Józefa Bliżńskiego.

W piątek „Nasi najserdeczniejsi“ komedia w 4 aktach Wiktoryna Sardou.

MODY PARYSKIE.

Paryż, w październiku.

Przez długi czas sztuka toaletowa od malarstwa i rzeźby brała pomysły do nowych kształtów i barwnych harmonii; dziś rzecz ma się prawie przeciwnie, gdy bowiem sztukom pięknym zarzucają nie bez słuszności ubóstwo myśli i banalność, to przemysł krawiecki we Francyi podniósł się do rzędu sztuki prawdziwej, żywej i nader bogatej. Sztuka ta nosi charakter nawskróś francuski i przechodzi obecnie — mimo całego blasku toaletowego ubiegłych stuleci — epokę swego najwyższego rozkwitu. Na wytworzenie tej świetności francuskiego krawiectwałożyły się zespolone usiłowania całych generacji twórczyni i właścicielek toalet. Rosnące w ciągu wieków elegancja i wyrafinowanie uszlachetniały francuską rasę kobiecą, tak, iż dziś Paryżanka z najspanialszą harmonią linii i barw zlewa się w jedno i umie toalecie swej udzielić cokolwiek z czarodziejskiego swego uroku. Kobiety tworzące modele mają wiele pomysłowości i wykintnego smaku; te zaś które służą do próby, które sprzedają i te, które noszą wykonane modele są wyśmienitymi dyplomatkami, kucpami i reprezentantkami: wszystkie zaś posiadają w wysokim stopniu zmysł artystyczny. Już przed trzema wiekami La Fontaine zrozumiał znaczenie tego współpracownictwa:

*L'artisan, le vendeur, celui qui fait la jupe
Et celle qui la porte....*

Ten tryumf sztuki głównie przez kobiety i dla kobiet uprawianej występuje najwyraźniej w pałacu kostyumowym na Polu marsowem i w pawilonach na Esplanade des Invalides. Do tych miejsc odbywa się przez cały czas trwania wystawy pielgrzymka kobiet wszelkich ras i narodowości i to nie tylko dla rozkoszy artystycznej, ale również celem zacierpienia u najlepszego źródła motywów dla zbliżającego się sezonu. Jest to tem racjonalniejsze, że najznakomitsi wystawcy paryscy często odnawiają zawartość swych szaf oszklonych. To co w pośród tej obfitości nowych modeli występuje jako żywy i relatywnie trwały i wywierający wpływ na ukształtowanie się nowej mody, to odnosi się przedewszystkiem do ogólnych linii stroju damskiego. Zaczynają one ulegać znów powolnej przemianie, a tendencja ta zlokalizowała się przeważnie na trzech punktach: Na rękawach, na bocznych brytach i u brzegu sukni. Całe bogate przybranie, które przed kilku laty koncentrowało się u górnego ramienia i deformowało je, zostało obecnie przeniesione do dolnej części rękawa, gdzie już skutkiem zwężającego się tu kształtu ręki, czyni znacznie piękniejsze wrażenie. Rękawek bufiasty, albo spadający fałdzicie z pod górnego rękawa zrobionym być może z jakiegokolwiek cienkiej lub jasnej, przezroczystej lub gęstej materji, byle była od sukni odmienna. Mogą też być dwa rękawki, z których jeden na samym łokciu, drugi zaś po pewnej przerwie sięgający po kostkę. Suknia ulega znacznemu przekształceniu skutkiem wprowadzenia bocznych draperyj, które jednak nie mają nie wspólnego z formą *panier* z końca XVIII. wieku; nie zdobia bowiem tylko kłębow, lecz sięgają aż po brzeg sukni. W tym celu boczne bryty kraje się znacznie dłużej, a fałdy łukowato upięte wzywa się do gładkiego przodu i tylnego brytu, ułożonego bądź to w szeroki fałd Wateau lub też w wiele drobnych fałdów wychodzących ze środkowego punktu, przystębnowanych do połowy długości sukni, a potem zwieszających się swobodnie. U brzegu sukni nareszcie często spotykamy przybranie utworzone przez t. zw. *bouillonés*, t. j. kilka rzędów ściąganych, trochę bufiastych fałdów z materji odmiennie od sukni, a często zgadzającej się z bufiastym

rękawkiem. Przechodząc od kroju do gatunku wymienię jako nowości dla głównych trzech rodzajów toalet: spacerowych, wizytowych i wieczorkowych: dla pierwszego działu nowy gatunek sukna zwany *drap panne*, pokryty krótkim jedwabistym włosiem. Sukno to zjawia się w ogromnej ilości nowych odcieni, z których najoryginalniejsze: zielonawo-brązowy *bois mort*, poziomkowo-czerwony, słońcowszary i biały *petit palais*. Ten ostatni, cokolwiek jaskrawszy, nazwany wedle białości małego pałacu sztuki, łagodni się żółtem i kremem przybraniem. Białym kostyumom z tego sukna, lub też z materji *serge* białej, towarzyszy kamizelka w kolorze brunatno-czerwonym, *puce*. Ten nieestetycznie nazywający się odcień wyrugował czerwony kolor. Złote guziki podnoszą efekt tej kamizelki, a że guziki te są obecnie *la marotte du jour*, więc fantazyja wielką w nich odgrywa rolę. Nieraz na nich wryty jest monogram albo jakiś napis. Przypomina to trochę liberyę — ale oryginalne i modne.

Nowością na suknie wizytowe jest aksamit, na którym wąskimi taftowymi wstążeczkami, jedwabiem przystębnowanymi, ułożone są ukośnie paski lub lekkie wzory, a odwrotnie też na jedwabnych materjach widzimy też samo wykonane aksamitnymi wstążeczkami. Bardzo obiecującym dla toalet balowych jest najnowszy pomysł artystyczny malowania kolorami naturalnymi, jednak tylko lekko nakładanymi kwiatów wycinanych z koronki. Jest to zatem połączenie inkrustacji z akwarelą. Inkrustacje te malowane nakłada się na inną materję koronkową, czarną lub białą a podkłada się barwnym jedwabiem. Dla lepszego wydudnienia tego rodzaju ozdób musi krój i całe zaaranżowanie toalety być możliwie proste. Oto strój tego rodzaju widzimy w najnowszej seryi mód tegocześnie wystawionych w pałacu kostyumowym: Suknia z białej koronki mającej w dolnej części i na długim trenie wzór gęstszy a od połowy wysokości w górę już tylko z rzadka na tiulu rzucane liście. Na całej powierzchni tej sukni w formie *princesse*, porzrucane są inkrustacje z koronki kremowej malowanej delikatnymi barwami i przedstawiającej blade różowe róże polne z żółtymi środkami, bladezielonymi liśćmi i brunatno-zielonymi gałązkami. Cała suknia ułożona na złotawo-żółtym atlasie (*bouton d'or*) a u głębokiego *decolleté* upięta z szerokiej koronki zwieszająca się berta, naramienniki zaś utworzone z kilku *choux* koronkowych. Wymienię też jedną z toalet spacerowych pochodzących z tegoż samego źródła. Suknia z, wyżej wspomnianego sukna *panne*, koloru malinowego; krój spodniej gładki, przylegający u góry, u dołu rozszerzający się, u tylnego brytu gęste do połowy wysokości przystębnowane fałdy. Bolero krótkie z tyłu i przodu w dwóch miejscach przecięte dość głęboko nad szerokim pasem kroju *corselet* z czarnego jedwabiu. Wyłogi długie u przodów bolera, manszety podgięte u rękawów sięgających tylko po za łokieć i wypustka w dole u pasa z zielonego aksamitu; bufiaste rękawki uzupełniające rękaw sukieny z czarnego jedwabiu również jak wielka krawata u szyi. Kapelusz zielony filcowy otoczony wieńcem czarnych aksamitnych *marguerites* z żółtymi środkami. U długich płaszczów, ubrań porannych a czasem i strojów balowych spotykamy też czasami krój *Empire*; chcąc jednak nadać mu właściwy *cachet*, należy dołączyć doń hafty ówczesnej epoki: Wieniec wawrzynowy i girlandy wyszywane złotem, szklanemi perłami i szychem. W zwyczajnem wykonaniu cały płaszcz jest z wycinanego we wzory sukna, t. z. gipiury sukiennej, ułożonej na kolorowym jedwabiu. Aby płaszcz taki przydatnym był na zimę, wsuwa się między dwie warstwy jedwabnej podszywki przystębnowaną wąte. Nowy krój płaszcza składa się z krótkiego bolera, z pod którego wychodzi bądź to przylegający długi żakiet, bądź też zwieszają się składane fałdy. Bolero samo przejawia się w coraz to nowych przekształceniach. Jeden z najnowszych modeli z jasnego sukna zapinany jest z boku a dołem wycięty w dwa rzędy głębokich, łukowych zębów, z których środkowy zwiesza się trochę dłużej i sięga prawie paska. U góry bolero jest lekko wycięte nad ciemnym aksamitnym karczkiem z wysokim kołnierzem. Dokoła wycięcia upięty jest tiul w kropki sznelkowe, z obu stron przymocowany czarnymi aksamitnymi rozetkami a końce otoczone ryżą zwieszającą się aż po za pas w kształcie lekkich spiczasto zakończonych żabotów. Bardzo to miła zarzutka jesienna. W kwestyi kapeluszy lato straciło już głos, a zima jeszcze nie przemówiła; radzą sobie więc panie przejściowymi kapeluszkami z czarnego i kolorowego jedwabiu (*taffetas glacé*), który zszyty w wypustki tworzące paski ukośne lub kwadrat, przyjmuje wszelkie kształty i ozdoby, przedewszystkiem zaś obfitość piór i kwiatów. Nowym pomysłem jest upinanie ogromnych skrzydeł, albo też całych ptaków nie ponad kresą ale pod nią, nad samymi włosami. Najnowszym wytworem salonowego zabobonu i *eo ipso* amuletem Paryżanki jest mała nieregularna bryłka złota, rzekomo pochodzącego z Klondyke, w którą wsadzony jest kosztowny kamyk od-

mienny wedle miesiąca narodzin damy, dla której brelok jest przeznaczony. I tak dla stycznia potrzebny jest szafir, dla lutego topaz i t. d. Nie przynosi to może pozytywnie szczęścia, jest jednak ładnutką i oryginalną zabawką.
Dr. Felicya Nossig.

Z Izby sądowej.

Kraków, 17 października.

Przed tutejszym trybunałem wyrokującym rozpoczęła się wczoraj rozprawa karna przeciw p. Ignacemu Daszyńskiemu, oskarżonemu o występnek zbiegowiska z §. 279 u. k. wywołanego w teatrze letnim w parku krakowskim podczas przedstawienia sztuki Smolarza p. t. „Kusiele ludu“, w dniu 16 czerwca 1897 r.

Trybunałowi przewodniczy wiceprezydent sądu krajowego dr. Morelowski, w skład trybunału wchodzi radca wyższego sądu krajowego Wawrausch oraz radcy Traunfellner i Muczkowski. Oskarżenie wnosi prokurator państwa p. Doliński, oskarżonego broni obrońca w sprawach karnych dr. Heski.

Kraków, 17 października. (Tel. pryw.)

Dziś o pół do 2 po południu zamknięto rozprawę przeciw p. Daszyńskiemu w sprawie zaburzeń w teatrze letnim w r. 1897. Na zakończenie wygłosił poseł Daszyński półtrzęcia godzinna mowę, którą przewodniczący wiceprezydent Morelowski wielokrotnie przerywał. Wreszcie za wyrażenie mowy, że istnieją prokuratorowie, konfiskujący dzienniki z poubek osobistych, — które to słowa wziął prokurator Doliński jako do siebie skierowane, zażądał prok. Doliński ukarania mowy, a trybunał wymierzył Daszyńskiemu karę w kwocie 50 koron.

O pół do 2 oświadczył przewodniczący, że opublikowanie wyroku nastąpi po południu.

Proces wielicki przed trybunałem kasacyjnym.

Wiedeń, 17 października. (Telegram.)

Wczorajszej rozprawie przed trybunałem kasacyjnym w procesie wielickiej kasy oszczędności, po adwokacie Grossie, który bronił Wimmera, przemawiał w obronie oskarżonego Markusa Blatta adwokat wiedeński dr. Mikołki. Na wstępie zazaczył, że proces kasy oszczędności w Wieliczce wywołał wielkie zainteresowanie także po za granicami Galicyi. Klient mowy w sprawach, które są przedmiotem procesu brał tylko bardzo mały i podrzędny udział. Mowca krytykował następnie pytania postawione przysięgłym i dowodził, że one nie odpowiadały aktowi oskarżenia.

Następny mowca adwokat dr. Hoenigsmann w obronie Seidenfraua wywodził, że klient jego tylko żartobliwie nazywany był dyrektorem kasy oszczędności w Wieliczce, w rzeczywistości zaś pośredniczył jedynie między kasą a starającymi się o pożyczki. Mowca w dalszym ciągu krytykuje cały przebieg rozprawy krakowskiej, i twierdzi, że robiła ona wrażenie, jakoby wyrok już był z góry ułożony.

Z kolei zabrał głos generalny prokurator dr. Girtler-Kleeborn i mówił prawie trzy godziny. Żądał odrzucenia wszystkich wniosków obrony, jako zupełnie nieuzasadnionych i przyznał tylko bardzo małą wartość sprzeciwieniom, wniesionym przez adwokatów. Zauważył zresztą generalny prokurator, że postępowanie przed trybunałem kasacyjnym nie może wchodzić także na pole kwestyi dowodowych i faktycznych. Oczywiście, że trybunał kasacyjny ma prawo w drodze nadzwyczajnej rewizji w myśl §. 362 zająć się także materalną stroną procesu, jednakże w tym wypadku — zdaniem generalnego prokuratora — jest to rzeczą zupełnie zbyteczną. Mowca domaga się też odrzucenia zażalenia nieważności. W dalszym ciągu swoich wywodów generalny prokurator zastrzegł się także przeciwko zarzutom poczynionym przez obrońców co do sposobu przeprowadzenia rozprawy krakowskiej.

Po tem *plaidoyer* przemawiał jeszcze imieniem obrońców dr. Goldhammer,

O godzinie 4 po południu rozprawę odroczone do dzisiaj. Wyrok zapadnie dzisiaj około godziny 2 po południu.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Belgrad, 17 października. Przy onegdajszym ciągnięciu 2-procentowych losów serbskich główna wygrana 90.000 franków padła na seryę 1697 nr. 31, druga wygrana 10.000 franków na seryę 6555 nr. 8, trzecia 3500 franków na seryę 2708 nr. 18.

Wiedeń, 17 października. Cukier (spokojnie) 25-20. Nafta niezmienniona. Spirytus 43-40 do ——. Tendencja słaba.

Wiedeń, 17 października. Targ zbożowy. (Kursa w koronach i po 50 klg.). Pszenica na jesień 7-71 do 7-72. Pszenica na wiosnę 8-19 do 8-20. Zyto na jesień 7-54 do 7-55. Zyto na wiosnę 7-84 do 7-85. Kukurudza na wrzesień-październik 6-80 do 6-85. Kukurudza na maj-czerwiec 1901 r. 5-37 do 5-38. Owies na jesień 5-66 do 5-67. Owies na wiosnę 5-88 do 5-89. Rzepak na wrzesień-październik — do —. Rzepak na styczeń-luty 1901 r. — do —. Olej rzepakowy na styczeń-kwiecień — do —. Tendencja: pewna. Pogoda: chłodno.

OSTATNIA POCZTA

Pod przewodnictwem P. Prezydenta Ministrów dr. Koerbera, odbyła się w poniedziałek popołudniu w Wiedniu dłuższa Rada gabinetowa, przy udziale wszystkich PP. Ministrów z wyjątkiem chorego dr. Rezeka.

Komisyja prawnicza Izby posłów sejmku węgierskiego odbyła w poniedziałek posiedzenie pod przewodnictwem Dezyderygo Szilagyiego, na którym obrano posła Engelmayera referentem przedłożenia w sprawie inartykulowania oświadczenia, złożonego przez Najd. Arcyksięcia Franciszka Ferdynanda z okazji Jego zaślubin. Komisyja uchwaliła przystąpić do obrad nad przedłożeniem na swem następnym posiedzeniu, w piątek, dnia 19 b. m.

Wczorajsza *Wiener Abendpost* wyjaśnia okoliczność, że w ostatnich operacjach w Chinach wojska austro-węgierskie nie biorą udziału, tem, iż obecnie, kiedy już jest dość wojsk lądowych angielskich, niemieckich i włoskich, nie zachodzi potrzeba, aby żołnierze austro-węgierscy, którzy należą tylko do oddziału marynarki, uczestniczyli w operacjach, odbywających się w większym oddaleniu od wybrzeży. Główny oddział austro-węgierski znajduje się w Pekinie, mała część w Tientsinie, a kilka innych drobniejszych oddziałów pozostawiono jako strażę flag austro-węgierskich na fortach zabranych.

Z powodu wzmagającej się znowu działalności t. zw. „Słowiańskiego Towarzystwa dobroczynności“ w Petersburgu, organ księcia Uchtomskiego *Petersb. Wiedomości* zamieszcza dłuższy artykuł, w którym poddaje politykę panslawistów rosyjskich, bardzo ostrej krytyce. Panslawiści, osłaniający się skromniejszą nazwą „słowianołubów“, jak twierdzą *Petersb. Wiedomości* — swoją szowinistyczną polityką przyniesli zarówno Słowiańszczyźnie, jak i samej Rosyi, więcej szkody, niż korzyści. Wynikiem ich polityki jest widoczne oziębienie uczuć dla sprawy słowiańskiej w Rosyi. Gdyby słowianofile poprzestali byli na popieraniu ekonomicznej pracy Rosyi na wschodzie, Rosya uniknęłaby była San Stefano. Obecnie ci niezręczni rzecznicy sprawy słowiańskiej znowu zaczynają swą robotę, usiłując rozbudzić sztuczny zapał nie istniejący w samem społeczeństwie.

Parlament włoski zbierze się w połowie listopada. Gabinet Saracco spodziewa się, że będzie rozporządzał w Izbie posłów silną większością, ponieważ wszelkie pogłoski, jakoby niektórzy przywódcy większości, popierającej onego czasu generała Pelloux, chcieli się sprzeniewierzyć obecnemu gabinetowi, są nieprawdziwe.

Dzienniki paryskie poświęcają zaszczytne wspomnienia zmarłemu przed kilku dniami dep. Cochery, który jako kilkuletni minister poczty i komunikacji związał swoje nazwisko z kilkoma użytecznymi reformami na tem polu. Cochery należał do umiarkowanego stronnictwa republikańskiego.

W Paryżu umarł w 80 roku życia hr. Juigné, osobistość powszechnie znana i szanowana w świecie polityki i sportu, zmarły monarchista piastował przez lat kilkanaście mandat deputowanego, a w ostatnich latach zasiadał w senacie.

Do Paryża przybył z Kopenhagi król grecki celem zwiedzenia wystawy. Król zabiwa dni kilka, poczem powraca do Aten.

Z Paryża donoszą do *Polit. Corresp.*, że wiadomości o nieporozumieniach pomiędzy generałem i ministrem André i generalissimumem Francyi, generałem Brugère, są nieprawdziwe. Są to rzekomo, jak opiewa doniesienie, tendencyjne pogłoski, mające na celu zaszkodzenie reformom, przeprowadzanym przez ministra André. Ani te intrzygi, ani protesty, ani napaści dzienników — pisał z paryskich kół rządowych — nie odstraszą generała od jego reform demokratycznych. Armia zresztą „sympatyzuje z ideami ministra“.

Z Kopenhagi donoszą, że duński poseł w Waszyngtonie przybył do Kopenhagi, aby traktować o sprzedaż wysp zachodnio-indyjskich.

Czasopismo angielskie *National Review* ogłosiło niedawno rozmowę swego redaktora z królową Natalią, pełną gwałtownych wycieczek przeciw dzisiejszemu stanowi rzeczy w Serbii, zwłaszcza przeciw królowej Draginie i w ogóle przeciw małżeństwu króla Aleksandra. W obec tego poselstwo serbskie w Londynie ogłosiło nadesłany z Belgradu telegraficznie komunikat półrządowy: „W obec przedrukowanej w kilku pismach rozmowy byłej królowej Natalii z jakimś dziennikarzem angielskim, kompetentne koła belgradzkie oświadczają, że owa rozmowa jest albo zmyśleniem, pochodzącem ze znanego źródła złośliwych, wynajętych specjalnie indywiduów, albo też ostatnią napaścią nierozważnej matki, która lekkomyślnymi uwagami chce zniewęczyć szczęście syna. Jakkolwiek rzeczy stoją, w każdym razie ów objaw wywołuje tylko żal, w Serbii natomiast nie wywoła żadnych innych następstw i prawdopodobnie nie będzie wziętym na serio przez zagranicę“.

Okres „pojednania“ z opozycyjnymi stronnictwami, rozpoczęty przez króla Aleksandra, ma ukoronować ulaskawienie Banki Tajsicza, skrajnego radykalisty, obwinionego wielokrotnie o zamachy na życie Milana. Banko Tajsicz z Cetynii, gdzie znalazł schronisko, wystosował do króla Aleksandra prośbę o ulaskawienie. Książę Czarnogórski poparł gorąco tę prośbę. Prawdopodobnie Tajsicz dostanie odpowiedź przychylną.

Wybory w Anglii skończone, a nowy parlament, jak to łatwo można było przewidzieć, posiadać będzie nadal silną większość konserwatywno-unionistyczną. Obecnie opinia zajmuje się dwiema rzeczami, mianowicie terminem zwołania parlamentu i ewentualną rekonstrukcją gabinetu. Dotąd jeszcze nie pojawił się królewski reskrypt zwołujący Izby; zdaje się jednak, że otwarcie nastąpi w pierwszych dniach listopada. Co do drugiej sprawy, organ stojący blisko rządu *Daily Telegraph*, twierdzi, że jest ona jeszcze przedwczesną. Są dotychczas do obsadzenia dwa ważne stanowiska, gdyż minister marynarki Goschen ustąpił, a wicekról Irlandyi zamierza to niebawem uczynić. Na tem skończyły się zmiany Minister wojny bowiem Landsdowne, o którego ustąpieniu wiele mówiono, żyje na najlepszej stopie z nowomianowanym naczelnym wodzem całej armii, lordem Robertsem.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 17 października. *Wiener Zeitung* ogłasza: P. Minister skarbu nadał zarządcy górnictwu Wincentemu Gruszeckiemu posadę sekretarza skarbu dla spraw salinarnych w lwowskiej krajowej Dyrekcji skarbu.

Wiedeń, 17 października. P. Minister wojny Krieghammer udał się dziś na dłuższy pobyt do Semmering.

Wiedeń, 17 października. Na wczorajszym posiedzeniu Wydziału wielkiego centralnego Związku przemysłowców austriackich, na które przysłały zastępców prawie wszystkie Związki w Wiedniu i na prowincyi przyjęto z zadowoleniem do wiadomości sprawozdanie o przedwstępnych robotach około autonomicznej taryfy cłowej, przeprowadzonych przez połączone Izby handlowe. Po wyrażeniu jednogłośnie podziękowania za to wiedeńskiej Izbie handlowej, nastąpiło z kolei sprawozdanie o krokach jakie prezydium związku zamysła uczynić w sprawie węglowej poczem uchwalono petycję w sprawie budowy dróg wodnych. Sekretarz Grunzl omawiał następnie projekt ogólnych przepisów ochronnych dla zakładów przemysłowych wypracowany dla użytku komisji zapobiegania wypadkom przez centralny inspektorat przemysłowy. Mowca na kilku przykładach wykazywał niemożliwość przeprowadzenia niektórych postanowień projektu. Zebrani uchwalili przedłożyć komisji dla zapobiegania wypadkom opinię w myśl referatu powyższego.

Doktor Licht referował sprawę ograniczenia pracy robotników pomocniczych dzieci i kobiet, które to ograniczenie inspektorzy przemysłowi mają zamiar w życie wprowadzić. Wydział w tej mierze uchwalil rezolucję, w której ubolewa, że takie projekta bywają w urzędzie podawane do publicznej wiadomości zanim fachowy związek przemysłowców oraz rada przemysłowa nad nimi przeprowadzi obrady.

Wiedeń, 17 października. *Vaterland* donosi: Kilku byłych członków Rady państwa i posłowie katolickiego stronnictwa ludowego pp. Kathrein, Ebenhoch, Fuchs i Di Pauli zbierają się dziś na narady, celem ustanowienia wspólnych zasad dla kampanii wyborczej.

Berno morawskie, 17 października. Najj. Pan zatwierdził wybór dr. Augusta Wiesera na burmistrza Berna.

Berlin, 17 października. *Berliner Tagblatt* zaprzecza doniesieniom o dzierżawie wyspy na morzu Czerwonem.

Berlin, 17 października. Dzienniki donoszą, że rada związkowa zajmuje się projektem ustawy, tyczącej się zakazu przyjmowania w Niemczech austriackich talarów związkowych, (*Vereinsthaler*) od dnia 1 stycznia 1901. Do 31 marca 1901 talary te będą jeszcze można wymieniać w kasach państwa niemieckiego na marki a mianowicie w stosunku 1 talara do 3 marek.

Petersburg, 17 października. (*Tel. pryw.*) Na rok bieżący wyznaczono 850.000 rubli na rozszerzenie Politechnik: kijowskiej i warszawskiej.

Wilno, 17 października. (*Tel. pryw.*) Oddawna istniała tu agitacja zmierzająca do zaprowadzenia litewskiego nabożeństwa w tułajskich kościołach. Usiłowania te rząd rosyjski popiera. Obecnie *Siewiernoje Zap. Stowo* donosi, że wkrótce będzie w jednym z kościołów wileńskich zaprowadzone litewskie nabożeństwo.

Paryż, 17 października. O rokowaniach w kwestyi premij cukrowych słychać, że narady między delegatami Niemiec i Austro-Węgier z jednej, — a Francyi z drugiej strony jeszcze trwają. O prawdopodobnym wyniku tych narad wyrażają się bardzo pesymistycznie. Jak się zdaje zostanie utrzymany *status quo* i nie przyjdzie nawet do zwołania zamierzonej konferencji w Brukseli.

Paryż, 17 października. W „force Chabrol“ przeprowadzono rewizję domową i skonfiskowano papiery, z których wynika, że na nowo ukonstytuowano ligę antysemityczną, co jest sprzeczne z ustawą.

Haga, 17 października. Dziennik urzędowy zamieszcza proklamację o zaręczynach królowej Wilhelminy z Henrykiem księciem Meklembursko-Szweryńskim.

Londyn, 17 października. Wybory do Izby gmin skończone z wyjątkiem jednego. Wybrano 332 konserwatywnych posłów, 69 unionistów, 186 liberalnych i reprezentantów sfer robotniczych, 82 nacjonalistów irlandzkich. Większość rządowa wynosi 132 głosów.

Londyn, 17 października. Mester of Rolls lord Alverstone zamianowany został w miejsce zmarłego Russela szefem sądownictwa (lord chief-justice)

Nowy Jork, 17 października. Jak *Biuro Reutersa* donosi, w kołach dobrze poinformowanych panuje przekonanie, że ponowny wybór Mac Kinleya jest zapewniony, chyba żeby się zdarzyło coś nadzwyczajnego i wcale nie przewidzianego.

Wypadki w Chinach.

Frankfurt nad Menem, 17 października. Do *Frankfurter Zig.* donoszą z Szanghaju, że cesarz Kwangu przybył do Singanfu.

Paryż, 17 października. Wczoraj po południu doręczył zastępca Niemiec odpowiedź na notę Delcassego. Jak dzienniki donoszą, wystosuje Delcassé niebawem nową notę do mocarstw, która ma sprowadzić wymianę zdań co do instrukcji, jakie mają być udzielone zastępcom mocarstw w Pekinie.

Paryż, 17 października. W pałacu elizejskim odbyła się dziś rada gabinetowa, na której uchwalono ustanowić termin zwołania parlamentu na 6 listopada. Minister spraw zagranicznych Delcassé stwierdził, że wszystkie mocarstwa przyjęły notę francuską w kwestyi chińskiej przychylnie i uważają ją za podstawę dalszych rokowań. Minister zawiadomił dalej, że Li-Hung Czang żołnierzom należącom do t. zw. „czarnych flag“, tudzież wojskom Kwang-sia, które wyruszyły do Kwan, aby udać się stamtąd do Szanhi do dworu cesarskiego, rozkazał powrócić do Kantonu.

Londyn, 17 października. *Times* donosi o zgromadzeniu dyplomatów w Pekinie w dniu 12 b. m., że na niem ustanowione zostały następujące warunki i żądania dla rozpoczęcia rokowań pokojowych, jakkolwiek formalna uchwała nie zapadła: Ukaranie winnych urzędników, zapłacenie odszkodowania, zniesienie fortów w Taku, oraz wszystkich innych fortów, położonych pomiędzy Tientsinem a morzem, zakaz dowozu broni palnej, ustanowienie stałej straży dla poselstw, zniesienie czung-li-yamenu, zamianowanie chińskiego ministra spraw zagranicznych, zawieszenie egzaminów państwowych na 5 lat we wszystkich tych prowincjach, w których mordowano cudzoziemców, w końcu gwarancja dla normalnego znoszenia się z rządem i cesarzem chińskim. Osiągnięto również porozumienie co do żądania, aby wszystkie te warunki, jeżeli rząd chiński na nie się zgodzi, były publicznie ogłoszone zapomocą edyktów cesarskich.

Standard donosi, że Bokserzy w prowincyi Szantung wracają do swoich siedzib. 12.000 Boxerów zostało pobitych i do ucieczki zmuszonych przez 5000 chińskich wojsk cesarskich.

Londyn, 17 października. Wczorajsze dzienniki wieczorne podają z Waszyngtonu depeszę amerykańskiego posła w Pekinie, który donosi, że cesarz chiński pod ochroną wojsk amerykańskich powróci do Pekinu.

Londyn, 17 października. Podług doniesienia nadeszłego z Tientsinu, wojska francuskie dotarły w dniu 15 b. m. do Paoting-fu. Chińczycy oddali im miasto bez oporu. Ponieważ wyprawa do Paoting fu była już dawniej zapowiadzana, urzędnicy chińscy i inni najbiedniejsi obywatele opuścili miasto, zabrawszy wszystkie kosztowności. Miasto jest prawie zupełnie opuszczone. Do Szanghaju nadeszła wiadomość, że wicekról Liu-Kuni prosił Roberta Harta, aby uczynił wszystko co może dla przywrócenia normalnych stosunków.

Times donosi z dnia 15 b. m., że dwór cesarski przybył już do Sianfu. Wiele okrętów z ładunkami złota, środków żywności i broni przybywa codziennie do Sianfu. Okręty te przybywają z prowincyi Jangtse.

To samo pismo donosi dalej, że dochody cłowe z Niuczwang dostają się obecnie do rąk Rossyjan. Między Rosyją a Chinami ma obecnie nastąpić umowa co do tych pieniędzy. Gdyby inne mocarstwa poszły w tym względzie za przykładem Rosyi, wówczas Chiny nie będą w stanie zapłacić odsetek od pożyczek.

Londyn, 17 października. *Standard* donosi z Tientsinu: Należałoby zagrozić cesarzowej wdowie i cesarzowi chińskiemu, że — jeżeli nie powrócą z dworem do Pekinu, — wojska sprzymierzone zburzą groby ich przodków i obalą dynastję Mandżurów. Taka groźba byłaby bardzo skuteczną.

Hongkong, 17 października. Powstanie w Kauleng trwa dalej. Powstańcy maszerują w kierunku do rzeki Wschodniej. Admirał Ho nie chce wyruszyć, pomimo, że ma do dyspozycyi 4 tysiące ludzi. Wojska angielskie przybyły na granicę, gdzie rozbiły obóz.

Tientsin, 17 października. Nowo zamianowany poseł angielski Satow dziś rano udał się do Pekinu. Kontyngent angielski, który jest w drodze do Paotingfu, dotarł aż do Tulu. Przybył tu dziś angielski oddział balonowy.

Podbój Transvaalu.

Londyn, 17 października. Lord Roberts telegrafuje z Pretoryi 15 b. m., że generał French i pułkownik Mahon w ostatnich dniach stoczyli kilka znacniejszych potyczek z Boerami, którzy każdym razem zostali pobici, jednakże i Anglicy ponieśli dotkliwie straty w ludziach. Padło mianowicie kilku oficerów i kilkunastu żołnierzy, a 25 żołnierzy i 3 oficerów jest rannych.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 17 października 1900. Zamknięcie giełdy (*Schlusscourse*). Godzina 2 min. 30. Akcje austriackiego Zakładu kredyt. 645-75 Akcje węgierskiego Zakładu kredyt. 646—, Akcje Anglobanku 267—, Akcje Unionbanku 529—, Akcje Länderbanku 405-50, Akcje Bankvereinu 455—, Akcje Bodencredit 840—, Akcje galicyjsk. Banku hipotecznego —, Akcje Kolei państwowych 643-50, Akcje Kolei Południowej 104 75, Akcje Tramway A) 265—, Akcje Tramway B) 260—, Akcje Kolei Elbethal 455—, Akcje Kolei Północnej 60-40, Akcje Kolei Czerniowieckiej —, Akcje Alpiny 412—, Akcje Bima Muranyi 503—, Akcje Pragskiego Towarzystwa żel. 1658—, Akcje Fabryki broni 293—, Akcje Tureckie tytoniowe 294—. Obligacje węgierskiej indemnizacyi 90—, Renta majowa 96-90, Austriacka Renta koronowa 97-25, Węgierska Renta koron. 90-05, 56 l. Listy Tow. kredytowego ziem. 90-20, 4 pre. Listy Banku krajowego 92—, 4 1/2 pre. l. Listy Banku krajowego 98-75, 4 pre. Listy Banku hipotecznego 90—, 4 1/2 pre. Listy Banku hipotecznego 98 50, 5 pre. Listy Banku hipotecznego 109-50, 4 pre. Galic. Obligacje propinacyjne 95 45, 4 pre. Gal. pożyczka miasta Lwowa 88-50, Losy tureckie 103—. Marki 118—, Ruble 255 75.

Berlin, 17 października. Giełda poranna (*Vorbörse*). Akcje kredytowe 201-60, Towarzystwo dyskontowe 170-50

Uspობienie nierozstrzygnięte.

Odpowiedzialny redaktor Adam Kreczowiecki.

Odnaczona w r. 1894 najwyższą honorową nagrodą c. k. Ministerstwa handlu Fabryka Szeligi Łyszkiewicza inżyniera we Lwowie, ul. św. Marcina 29, poleca

Asfalt w gorącym stanie do izolacji fundamentów, oraz do osuszania zawilgoconych ścian w pomieszkaniach. — Niższy bezpowrotnie gorącym asfaltem grzyb drzewny. Tekturę asfaltową ogniotrwałą do krycia dachów od 20 cent. za 1 metr kwadr.

Lak asfaltowy i smołę destylowaną bezwodną do konserwacji dachów i drzewa. Elastyczne płyty izolacyjne. Fabryka wykonuje pokrycia dachów i reparacje swoimi robotnikami w całym kraju Telefon nr. 250.

Fabryka Szeligi Łyszkiewicza inżyniera we Lwowie, ul. św. Marcina 29 poleca Dachy holcementeowe nie wymagające wiązań dachowych, bez konserwacji i reparacji, wiecznej trwałości.

Nadesłane.

Dr. Kazimierz Kruszyński

byli sekundaryszpitali wiedeńskich, byli elew klinik Schnitzlera i Chiacego w Wiedniu, Frenkla w Berlinie, Fauvela w Paryżu ordynuje w chorobach płuc i gardła od godz. 3 — 5 po południu, ul. Akademicka 1. 16, Telefon 169.

COLOSSEUM THORNA

Olbryzi sensacyjny program: Mollasso-Salvaggi, taniec wirowy w powietrzu. Teodor Woller artysta teatru a. d. Wien w Wiedniu. Belle Gina najpiękniejsza atletka włoska. Siostry Bono, artyści na reku i trapezie. Trupa Felicitas, akrobaci. Helga i Jugeborg Sandberg, szwedzkie duetystki. Luigi Moglia, ze swoimi małpami. Brothers Freyer, kłowni muzycyjni. Eugenia Wermke, najsilniejsza kobieta świata. Codziennie o godz. 8 wieczór wielkie przedstawienie. W niedzielę i święta dwa przedstawienia o godz. 4 po południu po cenach zniżonych, o godz. 8 wieczór po cenach zwykłych. Co piątku High-Life. Bilety wcześniej są do nabycia w biurze dzienników W-go Plohna, ul. Karola Ludwika 9

60.000 koron wynosi główna wygrana loterii na dochód inwalidów, która to po odtrąceniu 20 proc. zostaje wypłaconą. Zwracamy uwagę szan. naszych czytelników, że ciągnięcie odbędzie się 10 listopada.

Ogólny zakład zaopatrzenia. Do kwitów rentowych ogólnego zakładu zaopatrzenia, które zapatrzone są tylko w kupony do roku 1900 włącznie, wydawane będą kupony na lata 1901—1910, począwszy od 1. listopada 1900 w zakładzie w Wiedniu lub jego komandytach za okazaniem kwitów rentowych. Jeżeli przesyłka ma nastąpić pocztą, należy do kwitów rentowych dołączyć parę pocztowe 45 hal.

Monety zagraniczne kupuje i sprzedaje najkorzystniej Sokali Lilien

Dom bankowy i kantor wymiany. Zlecenia z prowincji wykonywujemy odwrotną pocztą.

Ruch pociągów osobowych c. k. kolei państwowych

obowiązujący z dniem 1. maja 1900 (Przyjazd i odjazd pociągów podany jest w czasie środkowo-europejskim).

Table with columns for 'przyjeżdżają do Lwowa' and 'odjeżdżają ze Lwowa', listing train numbers, times, and destinations like Krakow, Czerniowice, and Podwoleczysk.

Uwaga: Noena pora oznaczoną jest ramkami. Powyższy czas środkowo-europejski jest wcześniejszy o 36 minut od czasu lwowskiego. Biuro informacyjne c. k. kolei państwowych w gmachu Dyrekcji przy ul. Krasieckich 1. 5. udziela bliższych wyjaśnień sprzedaje bilety i karty okrężne, jakoteż i książeczki z rozkładem jazdy.

CENNIK

Lwowskiej Izby handlowej przemysłowej

Table listing various financial and exchange rates, including bank notes, interest rates, and exchange rates for different currencies.

Table listing public debt (Dług państwa) and railway obligations (Obligacje kolejowe) with details on interest and maturity.

Table listing various bank obligations (Obligacje bankowe) and exchange rates for different banks and currencies.

Table listing exchange rates for various banks (Akcyje banków) and transport companies (Przedsiębiorstw transportowych).

Licytacje.

Zl. 107.344 (8617 2-3)
Licitations-Kundmachung.

Die k. k. galizische Finanz-Landes-Direktion bringt zur allgemeinen Kenntnis, dass bei den nachstehend bezeichneten galizischen Finanz-Bezirks-Direktionen folgende ariarial Mautstationen für das Kalenderjahr 1901 unbedingt, eventuell bedingt a ch für die Jahre 1902 und 1903 für den Fall nämlich als die Kündigung seitens des Arars spätestens bis 1. Oktober und von Seiten des Pächters spätestens bis 15 September 1901 eventuell 1902 nicht erfolgen sollte, werden verpachtet werden:

1. Bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion in Brody 5 Wegmautstationen und zwar: die Wegmautstationen zu Brody (stare) Folwarki wielkie, Sassów, Zarwanica und Zborów.
2. bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion in Brzeżany 4 Wegmautstationen und zwar: die Wegmautstationen zu Janeczyn, Kurowice, Potutory und Przemyślany.

3. bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion Czortkowie die Wegmautstation zu Mezaniec.

4. bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion in Kolomea 10 Mautstationen und zwar: die Mautstationen zu Dora, Horodenka, Iwanowce, Jablonica, Jamna, Orelec, Podhajezyki, Tatarów, Utoropy und Wierbiaż wyżny.

5. bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion in Krakau 5 Wegmautstationen und zwar: die Wegmautstationen zu Borek-Fałęcki, Bibice, Kolanów, Łapanów und Proszówki.

6. bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion in Lemberg 3 Wegmautstationen und zwar: die Wegmautstationen zu Bartatów, Rzesna ruska und Zalesie ad Janów.

7. bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion in Neu-Sandez: die Wegmautstationen zu Bednarka und Biela niżna.

8. bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion in Przemyśl 8 Wegmautstationen und zwar: die Wegmautstationen zu Jaworów, Janów nowy, Nizankowice, Przemyśl Nr. I, II, III und IV und Starzawa.

9. bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion in Rzeszów die Mautstation zu Zawada ad Nagawczyn.

10. bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion in Sambor 4 Wegmautstationen und zwar: die Wegmautstationen zu Orawa, Stryj, Wolica Pietniczany und Grabowiec stryjski.

11. bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion in Sanok die Wegmautstation zu Berehy dolne.

12. bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion in Stanislaw 8 Wegmautstationen und zwar: die Wegmautstationen zu Podhorcki Dolina, Drohomirczany, Lachowce, Łdziany, Rosulna Wistowa und Klubowice-Taborzysko.

13. bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion in Tarnów die Wegmautstationen zu Jadowniki podgórne und Tymowa.

14. bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion in Tarnopol die Wegmautstationen zu Krowinka und Zagrobela.

15. bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion in Wadowice die Wegmautstationen zu Izdebnik Nr. I. und II.

16. bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion in Żółkiew die Wegmautstation zu Wola wysocka.

Die mündlichen Licitations-Verhandlungen beginnen bei jeder der genannten Finanz-Bezirks-Direktionen am 30 eventuell 31 October 1900 um 9 Uhr Vormittags. Es können auf einzelne Stationen auch schriftliche Offerte längstens bis zum Tage der mündlichen Versteigerung der Mautstation, jedoch vor dem Beginn dieser mündlichen Versteigerung bei dem Vorstande der Finanz-Bezirks-Direktion überreicht werden, wobei ausdrücklich bemerkt wird, dass die auf die Post aufgegebenen Offerte, welche im obigen Termine bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direktion nicht eintreffen, als verspätet eingereicht, werden erfolglos rückgestellt werden.

Konkretal-Anbote sind ausgeschlossen. Die spezielle Kundmachung über die näheren Bedingungen und über den Vorgang bei diesen Licitationen kann bei den genannten Finanz-Bezirks-Direktionen und den betreffenden Finanz-Wach-Controlbezirksleitungen sowie in der Registratur der Finanz-Landes-Direktion während der Amtsstunden eingesehen werden.

K. k. Finanz-Landes-Direktion.
Lemberg, am 10. October 1900.

Оголошене ліцитації.

Ц. к. галицька краєва Дирекція скарбу подає до загальної відомості, що в Галичині винаймлені будуть на рік 1901 условно а на літа 1902 і 1903 условно т е. на случай наколиб виповіджене найму в речизні не наступило а іменно зі сторони Скарбу Державного найпізніше до 1. жовтня, а зі сторони наємці найпізніше до 15. вересня 1901 éventуально 1902 че-

рез понизше вимінені ц. к. Дирекції округу скарбового слідуєчі стації митові а то:

1. в ц. к. Дирекції округу скарбового в Бродях стація мита дорогового: Броди (старі) Фольварки великі, Сасів, Зарванця і Зборів.

2. в ц. к. Дирекції округу скарбового в Бережанах стація мита дорогового Янчин, Куровиці, Потutory і Перемишляни.

3. в ц. к. Дирекції округу скарбового в Чорткові стація мита дорогового Мшанець.

4. в ц. к. Дирекції округу скарбового в Коломиї стація мита дорогового: Дора, Городенка, Іванівці, Яблонця, Ямна, Орелець, Підгайчики, Татарів, Уторопи і Вербіж вижній.

5. в ц. к. Дирекції округу скарбового в Львові стація мита дорогового Порек Фаленцьки, Бибиці, Колянів, Лпанів і Поротики.

6. в ц. к. Дирекції округу скарбового в Львові стація мита дорогового Бартаців, Рясна руска і Залісе ад Янів.

7. в ц. к. Дирекції округу скарбового в Новім Сичі стація мита дорогового Бедварка, Біла низна.

8. в ц. к. Дирекції округу скарбового в Перемишлі стація мита дорогового Яв'рив, Янів новий, Низанковиці, Перемишль Нр I, II, III і IV і Старява.

9. в ц. к. Дирекції округу скарбового в Рясні стація мита дорогового Завада ад Наловчич.

10. в ц. к. Дирекції округу скарбового в Самборі стація мита дорогового Орава Сtryj, Воліца, Пятничани та Грабовець стрийський.

11. в ц. к. Дирекції округу скарбового в Санці стація мита дорогового Береги дільні.

12. в ц. к. Дирекції округу скарбового в Станіславові стація мита дорогового Підгорки, Долина, Дрогомирчаня, Лянівці, Лядяни, Росульня, Вистова і Клубовиці, Таборско.

13. в ц. к. Дирекції округу скарбового в Тарнові стація мита дорогового Ядівники підгірні і Тимова.

14. в ц. к. Дирекції округу скарбового в Тарнополі стація мита дорогового Кровинка і Загробела.

15. в ц. к. Дирекції округу скарбового в Вадовицях стація мита дорогового Іздебник Нр. I і II.

16. в ц. к. Дирекції округу скарбового в Жукві стація мита дорогового Воля високка.

Устні розправи ліцитаційні р зіпчнуть ся в кожній з виміненіх ц. к. Дирекції округу скарбового, дня 30 względно 31. жовтня 1900 о годині 9 перед полуднем.

На вимінені стації митові можуть бути внесені також писемні офери найпізніше до дня устної ліцитації, однак перед еї розпочатем у Начальника дотичної ц. к. Дирекції округу скарбового, причім особливо зазначає ся, що офери надані на пошту, котріби по повисшем речизні до ц. к. Дирекції округу скарбового ввійдуть безслідно звернені.

Надаже конкретальні виключає ся. Повне оголошене що до близших умовій поступованя при тих ліцитаціях може бути переглянене в часі звичайних годин урядових в повисше виміненіх ц. к. Дирекції округу скарбового, в дотичних ц. к. Надзорах сторожи скарбової а також в регістратурі ц. к. краєвої Дирекції скарбу у Львові.

Ц. к. краєва Дирекція скарбу.
Львів, дня 10. жовтня 1900.

Оголошене ліцитації.
C. k. galicyjska krajowa Dyrekcja skarbu podaje do powszechnej wiadomości, że w Galicji wydzierżawione zostaną na rok 1901 bezwarunkowo, zaś na lata 1902 i 1903 warunkowo t. j. na wypadek gdyby wypowiedzenie dzierżawy w czas nie nastąpiło, a mianowicie ze strony skarbu Państwa najpóźniej do 1 października, zaś ze strony dzierżawcy najpóźniej do 15. września 1901 ewentualnie 1902, przez niżej poszczególnie c. k. Dyrekcje okręgu skarbowego następujące stacje mytnicze a to:

1. в ц. к. Dyrekcji okręgu skarbowego w Brodach stacje myta drogowego Brody (stare), Folwarki wielkie, Sassów, Zarwanica i Zborów.

2. в ц. к. Dyrekcji okręgu skarbowego w Brzeżanach stacje myta drogowego Janeczyn, Kurowice, Potutory i Przemyślany.

3. в ц. к. Dyrekcji okręgu skarbowego w Czortkowie stacje myta drogowego Mezaniec.

4. в ц. к. Dyrekcji okręgu skarbowego w Kolomyi stacje myta drogowego Dora, Horodenka, Iwanowce, Jablonica, Jamna, Orelec,

Podhajezyki, Tatarów, Utoropy i Wierbiaż wyżny.

5. в ц. к. Dyrekcji okręgu skarbowego w Krakowie stacje myta drogowego Borek Fałęcki, Bibice, Kolanów, Łapanów i Proszówki.

6. в ц. к. Dyrekcji okręgu skarbowego we Lwowie stacje myta drogowego Bartatów, Rzesna ruska i Zalesie ad Janów.

7. в ц. к. Dyrekcji okręgu skarbowego w Nowym Sączu stacje myta drogowego Bednarka i Biela niżna.

8. в ц. к. Dyrekcji okręgu skarbowego w Przemyślu stacje myta drogowego Jaworów, Jazów nowy, Nizankowice, Przemyśl Nr. I, II, III i IV i Starzawa.

9. в ц. к. Dyrekcji okręgu skarbowego w Rzeszowie stacje myta drogowego Zawada ad Nagawczyn.

10. в ц. к. Dyrekcji okręgu skarbowego w Stanisławowie stacje myta drogowego Podhorcki, Dolina, Drohomirczany, Lachowce, Łdziany, Rosulna, Wistowa i Klubowice, Taborzysko.

11. в ц. к. Dyrekcji okręgu skarbowego w Tarnobrodzie stacje myta drogowego Jadowniki podgórne i Tymowa.

12. в ц. к. Dyrekcji okręgu skarbowego w Tarnopolu stacje myta drogowego Krowinka i Zagrobela.

13. в ц. к. Dyrekcji okręgu skarbowego w Wadowicach stacje myta drogowego Izdebnik Nr. I i II.

14. в ц. к. Dyrekcji okręgu skarbowego w Żółkwi stacje myta drogowego Wola wysocka.

Ustne rozprawy licytacyjne rozpoczną się w każdej z wyszczególnionych c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego dnia 30 względnie 31. października 1900 o godzinie 9 przed południem.

Na poszczególnie stacje mytnicze mogą też być wniesione pisemne oferty najpóźniej do dnia ustnej licytacji jednak przed jej rozpoczęciem u Начальника dotyczącej c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego przytem szczególni zaznacza się, że oferty nadane na pocztę któreby po powyższym terminie do c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego weszły, będą bezskutecznie zwrotcone.

Nadaże konkretalne wyklucza się. Szczegółowe obwieszczenie co do bliższych warunków postępowania przy tych licytacjach może być przysłane w czasie zwykłych godzin urzędowych we wymienionych wyżej c. k. Dyrekcjach okręgu skarbowego, w dotyczących c. k. Nadzorach straży skarbowej tudzież w registraturze c. k. krajowej Dyrekcji skarbu we Lwowie.

C. k. krajowa Dyrekcja Skarbu.
Lwów, dnia 10. października 1900.

L. cz. E. 1544/00 (3) (8718 2-3)
Dnia 30. października 1900 o godz. 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. IV sądu tutejszego licytacja realności objętej wyk. hip. l. 320, 322 i 711 ks. gr. gm. kat. Zadubrowce, z przynależnościami.

Nieruchomości te oceniono na:
a) realność objęta lwh. 320 na 700 kor.
b) " " " 322 " 820 "
c) " " " 711 " 780 "

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi: ad a) 533 kor. 32 hal., ad b) 546 kor. 66 hal., ad c) 520 kor.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Śniatyn, dnia 3. października 1900.

L. cz. E. 1201/00 (4) (8719 2-3)
Dnia 30. października 1900 o godz. 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. IV sądu tutejszego licytacja realności objętej wyk. hip. l. 334 ks. gr. gm. kat. Bekełuja, z przynależnościami.

Nieruchomość tę oceniono na 580 kor. 25 hal.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 3*6 kor. 67 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Biecz, dnia 6. października 1900.

L. cz. E. 366/00 (7) (8615)
Na żądanie Zygmunta Rychtera, zastąpionego przez adw. dra Steinberga w Krakowie, odbędzie się dnia 7. listopada 1900 o godz. 10 rano, w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 2, licytacja realności lwh. 43 ks. gr. gm. Piaski-Drużków o j-tej, Jana Mikosza własnej, wraz z przynależnościami, składającą się z budynków, drzew owocowych i dzikich.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 4200 kor., przynależności zaś na 876 kor.

Najniższa oferta wynosi 3384 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie tutejszym.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

Warunki licytacyjne przedłożone uzupełnionem pod-niem z dnia 13. września 1900 E. 366/00 (6) zatwierdza się, bo odpowiadają przepisom ustawy.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Wojnicz, dnia 17. września 1900.

L. cz. E. 1125/99 (7) (8594)
Na żądanie Towarzystwa wzajemnego kredytu w Bieczu, odbędzie się dnia 12. listopada 1900 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1, licytacja realności lwh. 564 gm. kat. Biecz, wraz z przynależnościami, składającą się z wozu drewnianego, pługa, drabiny, jednej krowy i trochę drobnych sprzętów.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona na 6746 kor., przynależności na 116 kor.

Najniższa cena wynosi 3431 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły oceny i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 1.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Biecz, dnia 6. października 1900.

L. cz. E. 1201/00 (4) (8719 2-3)
Dnia 30. października 1900 o godz. 9 przed południem odbędzie się w biurze Nr. IV sądu tutejszego licytacja realności objętej wyk. hip. l. 334 ks. gr. gm. kat. Bekełuja, z przynależnościami.

Nieruchomość tę oceniono na 580 kor. 25 hal.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 3*6 kor. 67 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Biecz, dnia 6. października 1900.

OBWIESZCZENIE LICYTACYI.

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego w Żółkwi podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że drogą publicznej licytacji wydzierżawia się pobór podatku konsumcyjnego od wina i mięsa, a mianowicie:

I. Pobór podatku konsumcyjnego od wina w okręgach dzierżawnych: Sokal, Uhnów, II. a pobór podatku konsumcyjnego od mięsa w okręgach dzierżawnych: Krystynopol, Mosty wielkie, Rawa ruska i Żółkiew, na przeciąg czasu trzech lat t. j. od 1. stycznia 1901 do końca grudnia 1903 bezwarunkowo, lub z milejącem przedłużeniem na drugi lub trzeci rok.

Licytacja odbędzie się pod następującymi warunkami:

- 1) Licytację przedsięwzięcie się dnia 30. października 1900 o godz. 10 przed południem w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Żółkwi, a gdyby się sprawa w tym dniu nie skończyła w dalszym czasie, który się później oznaczy i przy licytacji do wiadomości poda.
- 2) Cenę wywołania co do podatku konsumcyjnego od wina i mięsa, stanowi łączna kwota podana w dołączonym szczegółowym wykazie.
- 3) Do dzierżawy przypuszcza się każdego, kto według ustaw nie jest wykluczony od zawarcia kontraktów.
- 4) Mający chęć licytowania winien złożyć przed komisją licytacyjną wadium, wynoszące 10% ceny fiskalnej (ceny wywołania) w gotówce lub w efektach wartościowych.
- 5) Zastępcy mają się wykazać przy licytacji pełnomocnictwem sądowem lub notaryalnie legalizowanem.
- 6) Pisemne oferty zaopatrzone w 10% wadium, należy wnieść do Naczelnika c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Żółkwi, najpóźniej do dnia 30. października 1900 do godziny 9 rano.
- 7) Bliższą wiadomość o warunkach dzierżawy i miejscowościach, należących do poszczególnych okręgów dzierżawnych można zasięgnąć w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Żółkwi, lub w dotyczących Nadzorach c. k. straży skarbowej.

L. porządk.	Okręg dzierżawny	Przedmiot dzierżawy	Cena fiskalna		Licytacja odbędzie się	U W A G A
			kor.	hal.		
1	Sokal	prawo poboru podatku konsumcyjnego od wina i mięsa	500	—	Dnia 30. października 1900 o godz. 10 przed południem w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Żółkwi	W myśl §. 2 i 10 ust. z 15. kwietnia 1894 Nr. 35 Dz. u. kr. obowiązany jest każdy dzierżawca pobierać na żądanie Wydziału kraj. dodatek kraj. do podatku konsumc. od wina, moszczu winnego i owocowego w wysokości 30% czynszu dzierżaw, umówionego za prawo poboru samego podatku. Zmiana tego dodatku krajowego ma ten sam skutek co zmiana taryfy podatku konsumcyjnego. Wadium wynosi 10% ceny fiskalnej.
2	Uhnów		82	—		
3	Krystynopol		3720	—		
4	Mosty wielkie		4000	—		
5	Rawa ruska		21290	—		
6	Żółkiew		12450	—		

C. k. Dyrekcya okręgu skarbowego.

Żółkiew, dnia 1. października 1900.

L. cz. E. III. 1151/89 (3) (8609 1-3)

Na żądanie Izaka Sternlieba, odbędzie się dnia 7. listopada 1900 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, licytacja połowy realności lwh. 552 ks. gr. gm. kat. Tłuste m.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 500 kor.

Najniższa cena wynosi 375 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Tłuste, dnia 20. sierpnia 1900.

L. cz. E. 755/99 (11) (8726 1-3)

Na żądanie Beili Gingold w Winiatyńcach, odbędzie się dnia 9. listopada 1900 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6, licytacja: 1) realności objętej wyk. hip. l. 71 ks. gr. gm. Winiatyńce, składającej się z parc. grunt. 742/2, 1683/1, 1684/1, 766/2 i 664/2; 2) realności objętej wyk. hip. l. 207 tejże samej gminy, składającej się z parc. grunt. 1623/1, 1337/1, 1434, 1595/3.

Nieruchomość ad 1) wystawiona na licytację, jest oceniona na 830 kor., ad 2) na 910 kor.

Najniższa cena wynosi ad 1) 553 kor. 33 hal., ad 2) 606 kor. 67 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym ter-

minie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Zaleszczyki, dnia 20. września 1900.

L. cz. E. 611/00 (4) (8618)

Na żądanie Towarzystwa kredytowego miejskiego w Lubaczowie, odbędzie się dnia 9. listopada 1900 o godz. 9 rano, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7, licytacja połowy realności lwh. 665 ks. gr. gm. Lubaczów, stanowiącej własność Szamy Gottlieba

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 115 kor.

Najniższa cena wynosi 76 kor. 66 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta przejrzeć można w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 13.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V. Lubaczów, dnia 26. września 1900.

L. cz. E. 5429/99 (12) (8588)

Dnia 12. listopada 1900 o godz. 11 rano odbędzie się w biurze Nr. 51 sądu tutejszego licytacja realności lwh. 1212 gm. Przemyśl z przynależnościami.

Realność z przynależnościami oceniono na 20.064 kor. 50 hal.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 10.032 kor. 25 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 22.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII. Przemyśl, dnia 2. października 1900.

L. cz. E. 841/00 (3) (8709)

Na żądanie Józefa Gottfrieda, zastępionego przez adw. dra Izydora Ausschnitta w Buczaczu, odbędzie się dnia 5. listopada 1900 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV. w Buczaczu, licytacja realności lwh. 350 gm. Przewłoka, połowy realności lwh. 902 gm. Przewłoka, oraz 456/960 części realności lwh. 835 ks. gr. gm. Nagorzanka objętych, Rubina Leiby Folkenfoka względnie tegoż masy własnych, wraz z przynależnościami, składającymi się z 10 sztuk szczeptów i plonów.

Nieruchomości te, wystawione na licytację, są ocenione a to: realność lwh. 350 na 280 kor., jej przynależności na 11 kor., połowy realności lwh. 902 na 155 kor., jej przynależności na 22 kor., zaś 456/960 części realności lwh. 835 na 285 kor., zaś przynależności na 26 kor. 31 hal.

Najniższa cena realności lwh. 350 wynosi 194 kor., połowy realności lwh. 902 wynosi 118 kor., zaś 456/960 części realności lwh. 835 wynosi 207 kor. 54 hal., poniżej tych cen sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. IV.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV. Buczacz, dnia 25. września 1900.

L. cz. E. 402/00 (3) (8693)

Zobowiązana Małka Buehalter w Kałuszu.

Dnia 6. listopada 1900 o godz. 10 rano odbędzie się w biurze Nr. 7 sądu tutejszego licytacja realności lwh. 1089 gminy Kałusz.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona na 2290 kor.

Najniższa cena wynosi 1145 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 5.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Kałusz, dnia 12. lipca 1900.

L. cz. E. 1580/00 (3) (8692)

Zobowiązany Iwan Andrusiów w Kopance.

Dnia 6. listopada 1900 o godz. 9 rano odbędzie się w biurze Nr. 7 sądu tutejszego licytacja a) 2/3 części realności lwh. 501, b) całej realności lwh. 170, c) całej realności lwh. 571 gm. Kałusz, pi-rwrszej wraz z przynależnościami, składającymi się z młodych dębekaków.

Nieruchomości te, wystawione na licy-

tację, są ocenione ad a) na 466 kor. 67 hal., ad b) na 3200 kor., ad c) na 300 kor., przynależności zaś na 66 kor. 67 hal.

Najniższa cena wynosi ad a) 355 kor. 56 hal., ad b) 2133 kor. 32 hal., ad c) 200 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przeglądać można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 5.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości, nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Kałusz, dnia 12. września 1900.

L. cz. E. 2029/00 (3) (8694)

Zobowiązany Filip Steffen w Siweca-Ugarstahl.

Dnia 6. listopada 1900 o godz. 9 1/2 rano odbędzie się w biurze Nr. 7 sądu tutejszego licytacja połowy realności lwh. 64 gm. Siweca-Ugarstahl objętej, wraz z przynależnościami, składającymi się z połowy domu, spichlerza, stajni, chlewa i t. d.

Nieruchomość ta, wystawiona na licytację, jest oceniona na 2124 kor. 50 hal., przynależności zaś na 1686 kor.

Najniższa cena wynosi 2540 kor. 34 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta można przejrzeć w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 5.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I. Kałusz, dnia 24. sierpnia 1900.

L. cz. E. 416/00 (4) (8524)

Na żądanie Wojciecha Gawlika w Grabnie, odbędzie się dnia 7. listopada 1900 o godz. 11 rano, w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 2, licytacja realności lwh. 32 ks. gr. gm. Grabno, Jędrzeja Chamiolo własnej, wraz z przynależnościami, składającymi się z budynków.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 3000 kor., przynależności zaś na 540 kor.

Najniższa cena wynosi 2360 kor., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie tutejszym.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

Wyznaczenie terminu licytacyjnego należy zanotować na karcie ciężarów wykazu hipotecznego dla wzmiankowanej nieruchomości.

Warunki licytacyjne, przedłożone podaniem z dnia 5. września 1900 E. 416/00 (3) zatwierdza się, bo odpowiadają przepisom ustawowym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II. Wojnicz, dnia 17. września 1900.

L. cz. E. 1151/00 (2) (8702)

Na żądanie Izraela Seiferta, kupca w Turca, odbędzie się dnia 6. listopada 1900 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 6, licytacja a) całej realności lwh. 86 ks. g. gm. Tarnawa niżna, b) połowy realności lwh. 89 ks. gr. gm. Tarnawa niżna, wraz z przynależnościami, składającymi się z a) 2 kutech wozów, b) żelaznego pługa, c) sieżkarni, d) trzech krów, e) 2 par byczków, f) jednej pary koni

Nieruchomości, wystawione na licytację, są ocenione na 4039 kor. 34 hal., przynależności zaś na 776 kor.

Najniższa cena wynosi 3210 kor. 24 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 2.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Turka, dnia 20 września 1900.

L. cz. E. 118/00 (5) (8643)

Na żądanie Towarzystwa Zaliczkowego w Grybowie, odbędzie się dnia 8. listopada 1900 o godz. 10 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 w Grybowie, licytacja realności lwh. 17 ks. gr. gm. kat. Królowa polska objętej, wraz z przynależnościami, składającymi się z krowy, byczka, wozu, sieżkarni, młynka do czyszczenia zboża, pługa i brony.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 7872 kor. 42 hal., przynależności zaś na 228 kor.

Najniższa cena wynosi 5400 kor. 28 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, przez wierzyciela proponowane, które się równocześnie zatwierdza, i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Grybów, dnia 10. sierpnia 1900.

Zl. 2396 (8280 3-3)

KUNDMACHUNG.

Beim k. k. Lottoamt in Lemberg erliegen 3055 kg. Skartpapier zur Veräusserung. Von diesem entfallen 1107 klg. auf Stampfpapier.

Die mit 1 Kr. Stempelmarke versehenen Offerte können unter Anschluss eines Renngeldes von 20 Kr. beim k. k. Lottoamt bis zum 25. October 1900 12 Uhr Mittags überreicht werden.

K. k. Lottoamt im Lemberg
Lemberg, am 27. September 1900.

L. cz. E. 957/00 (4) (8602)

Dnia 7. listopada 1900 o godz. 9 rano odbędzie się w biurze Nr. 1 sądu tutejszego licytacja realności lk. 66 wyk. hip. 258 gminy Krzyszkowice, z przynależnościami.

Realność tę oceniono na 3239 kor. 29 hal., przynależności na 67 kor.

Najniższa cena, niżej której sprzedaż nie nastąpi, wynosi 2204 kor. 20 hal.

Warunki licytacyjne i inne odnośne dokumenta przejrzeć można w sądzie tutejszym, w biurze Nr. 3.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym ter-

minie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Myslenice, dnia 18. września 1900.

L. cz. E. 41,00 (5) (8750)

W sądzie tutejszym odbędzie się dnia 24. października 1900 o godz. 10 rano w biurze Nr. 7 licytacja posiadłości whl. 26 i połowy lwh. 100 ks. gr. gm. Ryczuchów objętych, z przynależnościami.

Nieruchomości, powyższe, wystawione na licytację, są ocenione posiadłość lwh. 26 na 1550 kor. 91 hal., zaś połowa lwh. 100 na 9 kor. 81 hal., przynależności zaś na 140 kor.

Najniższa cena wynosi za realność lwh. 26 kwotę 1033 kor. 94 hal., zaś za połowę realności lwh. 100 kwotę 6 kor. 54 hal., poniżej tych cen sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 8.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Komarno, dnia 12. września 1900.

L. cz. E. 1827,00 (3) (8747)

Na żądanie Abrahama Stemplera w Drohobyczu, odbędzie się dnia 31. października 1900 o godz. 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. V., licytacja realności obj. lwh. 116 ks. gr. Drohobycz Zwarez, wraz z przynależnościami, składającymi się z drabiny i sztachet.

Nieruchomość, wystawiona na licytację, jest oceniona na 934 kor. 20 hal., przynależności na 11 kor.

Najniższa cena wynosi 630 kor. 12 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. V.

Takie prawa, w obec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości, bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń, w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Drohobycz, dnia 15. września 1900.

L. 6865 z r. 1900. (8371 2-2)

Doniesienie.

Zarząd wojskowy zakupia sposobem kupieckim:

dla stacji w Krakowie:
16100 ctn. metr. żyta i 49900 cent. metr. owsa,

dla stacji w Tarnowie:
800 ctn. metr. żyta i 11800 cent. metr. ow a,

dla stacji w Ołomuńcu:
7100 ctn. metr. żyta i 3200 cent. metr. owsa,

dla stacji w Bochni:
4800 ctn. metr. owsa,

dla stacji w opawie:
1110 ctn. metr. owsa.

Dotyczące wnioski sprzedaży mają być wniesione najpóźniej w dniu 22. października 1900 godzinę 9. przed południem do c. i k. intendatury 1. korpusu w Krakowie.

Bliższe warunki zawarte są w urzędowej „Gazecie lwowskiej”, w „Czasie” i w „Nowej Reformie” z dnia 11. października 1900, oprócz tego dotycząca wiadomość poznać można w magazynach prowiantowych w Krakowie, w Ołomuńcu, w Tarnowie, w filialnych magazynach prowiantowych w Bochni i w Opawie, jakoteż we wszystkich politycznych władzach powiatowych c. i k. 1. korpusu.

Z intendatury c. i k. 1. korpusu.
Kraków, dnia 5. października 1900.

Upadłości.

GZ. S. 5/00 1 (8742 1-3)

Concurs edict.

Das k. k. Kreisgericht Tarnopol hat die Eröffnung des (kaufmännischen) Konkurses über das Vermögen der nichtprotokollierten Schnittwaaren-Händlerin Toni Liebergall in Tarnopol bewilligt.

Der k. k. Landesgerichtsrath Josef Jakóbowski in Tarnopol wird zum Concurscommissär, Herr Adv. Dr. Weirauch in Tarnopol zum einstweiligen Masserverwalter bestellt.

Die Gläubiger werden aufgefordert, bei der auf den 26. Oktober 1900 Vormittags 9 Uhr, bei diesem Gerichte, Zimmer Nr. 1, anberaumten Tagsatzung unter Beibringung der zur Bescheinigung ihrer Ansprüche dienlichen Belege über die Bestätigung des einstweilen bestellten oder die Ernennung eines anderen Masseverwalters und dessen Stellvertreters ihre Vorschläge zu erstatten und den Gläubigerausschuss zu wählen.

Ferner werden alle, die einen Anspruch als Concursgläubiger erheben wollen, aufgefordert, ihre Forderungen, selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte, bis 12. November 1900 bei diesem Gerichte nach Vorschritt der Concursordnung zur Anmeldung und bei der auf den 11. Dezember 1900 Vormittags 9 Uhr ebendort anberaumten Liquidierungstagsatzung zur Liquidierung und Rangbestimmung zu bringen. Gläubiger, welche die durch neue Einberufung der Gläubigerschaft und Prüfung der nachträglichen Anmeldung sowohl der einzelnen Gläubigern als der Masse verursachten Kosten zu tragen und bleiben von den auf Grund eines förmlichen Vertheilungsentwurfes bereits stattgehabten Vertheilungen ausgeschlossen.

Die bei der Liquidierungstagsatzung erscheinenden angemeldeten Gläubiger sind berechtigt, durch freie Wahl an Stelle des Massverwalters, dessen Stellvertreters und der Mitglieder des Gläubigerausschusses die bis dahin im Amte waren, andere Personen ihres Vertrauens endgiltig zu berufen.

Die Liquidierungstagsatzung wird zugleich als Vergleichstagsatzung bestimmt.

Die Verhandlung über die Concurs der Gesellschaft und der einzelnen Gesellschafter wird abgesondert geführt werden.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe des Concursverfahrens werden durch das Amtsblatt der „Lemberg Zeitung“ erfolgen.

Gläubiger, die nicht in Tarnopol oder in dessen Nähe wohnen, haben in der Anmeldung einen daselbst wohnhaften Bevollmächtigten zum Empfang zu Zustellung zu benennen, widrigenfalls auf Antrag des Concurscommissärs für sie auf ihre Gefahr und Kosten ein Zustellungsbevollmächtigter bestellt werde würde.

K. k. Kreisgericht, Abtheilung IV.
Tarnopol, am 14. Oktober 1900.

(8733 2-3)

OBWIESZOCZENIE.

Dnia 25. października 1900 o godzinie 10-tej przed południem odbędzie się z mocy uchwały Wydziału wierzycieli masy rozbiorowej Sussmana i bp. Benjamina Seidmannów w biurze zarządcy masy teje, adwokata Dra Andronika Mogilnickiego w Rohatynie, sprzedaż z wolnej ręki realności do teje masy należącej, stanowiącej ciało hipoteczne lwh. 28. gminy Rohatyn objętej, za pośrednictwem pisemnych ofert.

Oferty pisemne przy dołączeniu wadium w kwocie 2000 Koron wniesić należy na ręce podpisanego zarządcy masy najdalej do dnia 31. października do godziny 12-tej w południe.

Wszystkie dokumenty, odnoszące się do powyższej realności przeglądać można do dnia 21. października w biurze zarządcy masy lub w tutejszym Urzędzie hipotecznym.

Realność powyższa sprzedana zostanie najwięcej ofiarującemu, jednak po zatwierdzeniu najwyższej oferty przez Wydział wierzycieli ewentualnie także przez Sąd konkursowy.

Nabywca obowiązany będzie najdalej do trzech dni po zawiadomieniu go o stanowczem zatwierdzeniu jego oferty złożyć do rąk zarządcy masy całą cenę kupna, po potrąceniu wadium, a to pod rygorem, że wadium za przepadłe uznane będzie.

Rohatyn, dnia 7. października 1900.

Dr. Andronik Mogilnicki
zarządca masy konkursowej.

L. cz. S. 1/00 92 i 93 (8743)

W konkursie Chaima Schwarzmana i Herscha Margulies celem likwidacji i uporządkowania dodatkowo zgłoszonych pretensyj Izraela Ordentlichera i Borucha Ordentlichera, tudzież takich wierzycieli, które zostaną zgłoszone do 6. listopada 1900 wyznacza się audyencyę na dzień 9. listopada 1900 o godz. przed południem w c. k. sądzie obwodowym w Tarnopolu, w biurze Nr. 35.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Tarnopol, dnia 12. października 1900.

Komisarz konkursowy.

Konkursa.

L. 23.556 (8676 1-3)

Ogłoszenie konkursu.

Na mocy prawomocnego orzeczenia c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 9 czerwca 1900 l. 115.906/899 c. k. Starostwo w Nowym Sączu rozpisyje niniejszem konkurs celem obsadzenia nowo otworzonej apteki publicznej w Muszynie

Kompetenci winni podania swe wniesić do c. k. Starostwa w Nowym Sączu w terminie 6 tygodniowym, licząc od dnia pierwszego ogłoszenia w „Gazecie urzędowej lwowskiej” dołączając do podania:

1. metrykę chrztu,
2. świadectwo menaganego zachowania się,
3. dowód obywatelstwa austriackiego,
4. dowody uzdolnienia fachowego i dotychczasowego zajęcia, wreszcie
5. stwierdzenie stosunków materialnych, pozwalających petentowi na odpowiednie urządzenie i prowadzenie przemysłu aptekarskiego.

Nowy Sącz, 1. października 1900.

LW. 66.319/900. (8662)

Ogłoszenie konkursu.

W celu nadania stypendyum z fundacyi imienia śp. Hipolita Sumpnickiego w rocznej kwocie stu sześćdziesięciu (160) koron, ogłasza się niniejszem konkurs.

Stypendyum to mogą otrzymać tylko dzieci członków czynnych lub emerytów Towarzystwa wzajemnej pomocy urzędników prywatnych, bez różnicy płci, wyznające religię katolicką, nie posiadające majątku, uczęszczające do jakiegokolwiek szkoły publicznej w obrębie Królestwa Galicyi i Lodomerji wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem i odznaczające się moralnym zachowaniem i dobrymi postępami w naukach. Pierwszeństwo służy sierotom bez ojca i matki, następnie zaś sierotom bez ojca, jeżeli posiadają wymaganą kwalifikacyę.

Pobór stypendyum trwa aż do zupełnego ukończenia studyów w obrębie monarchii austriacko-węgierskiej.

Prawo nadawania niniejszego stypendyum służy Radzie nadzorczej Towarzystwa wzajemnej pomocy urzędników prywatnych, ewentualnie zaś Wydziałowi krajowemu.

Podania należy wnosić za pośrednictwem przełożonej władzy szkolnej do Wydziału krajowego najdalej do dnia 15. listopada r. b. i załączyć do nich metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa, ostatek świadectwo szkolne i dowody, że ojciec kandydata a względnie kandydatki jest obecnie a względnie był w chwili swej śmierci członkiem czynnym lub emerytem Towarzystwa wzajemnej pomocy urzędników prywatnych.

W razie odwołania się do sieroctwa należy je również udowodnić.

Z Wydziału krajowego

Królestwa Galicyi i Lodomerji z Wielkiem Ks. Krakowskiem.

We Lwowie, dnia 6. października 1900.

Grott.

L. 1570. (8737 1-3)

K o n k u r s.

Niniejszem rozpisyje się konkurs na posadę stałego sługi przy pracowni botanicznej w c. k. Uniwersytecie Jagiellońskim.

Do posady tej przywiązane są pobory IV klasy t. j. płaca w kwocie 800 koron, do datek aktywalny 240 koron rocznie i ryczałt roczny 42 koron na liberyę.

Ubiegający się o tę posadę zastrzeżoną na mocy ustawy z dnia 19. kwietnia 1872. L. 60. Dz. p. p. dla wstępujących podoficerów c. k. armii winien wyśłać się:

1) że umie obchodzić się ze szkłem i instrumentami precyzyjnymi, które ma czyścić bez uszkodzenia (n. p. praktyka w takich zakładach jak gabinet fizyczny, zoologiczny, pracownia chemiczna, i t. d.);

2) praktyką ogrodniczą, co najmniej dwuletnią, dowodzącą, że może sam dokładnie wykonywać takie roboty jak siew roślin, sadzenie ich i pielęgnowanie, oraz zbieranie i etykietowanie nasion ze wszelką ścisłością, nieodzowną przy hodowli kilkuset gatunków uprawnych w ogrodzie rolniczo-botanicznym;

3) obywatelstwem królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych, niemniej wykazać wiek, stan fizyczne uzdolnienie, tudzież że umie czytać i pisać po polsku i po niemiecku, dla tego podanie ma być własnoręcznie pisane.

Podania należy wniesić najdalej do dnia 1. grudnia 1900. do c. k. Senatu akademickiego Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie bezpośrednio, a jeżeli kompetent pozostaje w służbie publicznej, za pośrednictwem swej przełożonej władzy.

Tylko w braku ukwalifikowanych podoficerów mogłoby ewentualnie być uwzględnieni kandydaci, którzy nadto wykazać się mają świadectwem moralności.

Kraków, dnia 13. października 1900.

L. 2986 (8678 1—3)

KONKURS.

Celem obsadzenia posady sekretarza Rady powiatowej w Dolinie rozpisuje się niniejszym konkurs.

Posada ta nadana będzie na razie tymczasowo z płacą 3200 kor. rocznie, po roku nastąpi stabilizacja.

Kompetenci winni wykazać:

1) Dowód ukończenia studiów prawnych i złożonych egzaminów.

2) Znajomości dokładne języków krajowych i niemieckiego w mowie i w piśmie.

3) Dotychczasowe zajęcie zadokumentowane.

Podania własnoręcznie pisane wnieść należy do Wydziału powiatowego najpóźniej do 1. grudnia 1900.

Z Wydziału powiatowego.

Dolina, dnia 10. października 1900.

Prezes: Waligórski mp.

L. 4540 (8623 1—3)

KONKURS.

Magistrat król miasta Żółkwi rozpisuje niniejszym konkurs na posadę rachmistrza z płacą roczną 1400 kor. 20% dodat. drożyznianym.

Posada rachmistrza nadana zostanie na razie prowizorycznie poczem po roku nienagannej służby nastąpić może stabilizacja.

Kompetenci o tę posadę winni w myśl rozporządzenia Wydziału krajowego z dnia 29 maja 1891 l. 67 Dz. u. k. wykazać:

1) Złożenie egzaminu państwowego z rachunkowości.

2) Odhycie przynajmniej jednoroocznej praktyki przy kasie jednego z Magistratów lub przy kasie rządowej lub Wydziału krajowego.

3) Pełnoletność i nieprzekroczony 40 rok życia; a nadto złożyć kaucję w wysokości 1400 kor. w gotówce lub papierach wartościowych pularne bezpieczeństwo mających.

Podania wnieść należy do dnia 15. listopada 1900 do Prezydium Magistratu, przyczem się zaznacza, iż podania nie odpowiadające ściśle warunkom niniejszego konkursu nie będą brane pod rozwagę i natychmiast zwrócone zostaną.

Magistrat król. miasta.

Żółkiew, 5. października 1900.

KONKURS.

W myśl uchwały Rady gminnej, rozpisuje się konkurs na posadę weterynarza gminnego w Winnikach z roczną płacą 720 kor.

Podania zaopatrzone w metrykę urodzenia i dowody fachowego uzdolnienia, winni kompetenci wnieść na ręce Zwierzchności gminnej do dnia 1. listopada 1900.

Posada ta będzie obsadzona prowizorycznie i nie ma do niej przywiązanej prawa do emerytury.

Obowiązki weterynarza gminnego są wyszczególnione w dotyczącej uchwale Rady gminnej.

Zwierzchność gminna.

Winniki, dnia 14. października 1900.

Piotr Obarowiec
naczelnik.

L. 492 (8677 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

Na mocy rozporządzenia c. k. Ministerstwa wyznań i oświaty ogłasza podpisana Dyrekcja konkurs na posadę nauczyciela konstrukcyjnego maszyn.

Z posadą tą, obsadzić się mającą od dnia 1. lutego 1901 łączy się płaca 2800 kor. rocznie, dodatek aktywny 600 kor. rocznie, jakoteż prawo uzyskania z czasem 5 kwinkwennów, pierwsze dwa po 400 kor., dalsze trzy po 600 kor. rocznie. Po 15 latach służby nauczycielskiej może nastąpić posunięcie do VIII rangi, połączone z podwyższeniem płacy o dalszych 800 kor.

Podania wystosowane do c. k. Ministerstwa wyznań i oświaty przesłać należy na ręce Dyrekcji zaopatrzyć w curriculum vitae, dalej w dowody zawodowego uzdolnienia, jak najmniej w dowód dokładnej znajomości języka polskiego.

Termin konkursu upływa z dniem 31. października 1900.

Z Dyrekcji c. k. państwowej szkoły przemysłowej.

Kraków, dnia 12 października 1900.

Lw. 65010. (8733 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

W celu nadania jednego a ewentualnie dwóch stypendiów po pięćset (500) Koron rocznie z fundacji Jana Franciszka Kazimierza Sozańskiego, ogłasza się niniejszym konkurs.

Stypendya z tej fundacji są przeznaczone dla ubogich, moralnością i dobrymi postępkami w naukach odznaczających się młodzieńców, urodzonych w Królestwie Galicji i Lodomerji wraz z Wielkim Księstwem Krakowskim i uczęszczających w obrębie tegoż kraju na wydział prawniczy lub lekarski, albo też do akademii technicznej.

Pierwszeństwo służy Sozańskim, dopiero w braku ukwalifikowanych kandydatów tego nazwiska, mogą być niniejsze stypendya przyznane kandydatom noszącym innej nazwiska a wykazującym zresztą wymaganą kwalifikację; w obu kategoriach służy pierwszeństwo sierotom bez utrzymania.

Prawo nadawania stypendiów z niniejszej fundacji służy Wmu Stanisławowi Sozańskiemu, c. k. wicesekretarzowi w c. k. Ministerstwie oświaty we Wiedniu, ewentualnie zaś Wydziałowi krajowemu.

Podania, wystosowane do Wydziału krajowego, należy wnieść na ręce przełożonej władzy szkolnej kandydata najpóźniej do 15. listopada b. r. i załączyć metrykę urodzenia, świadectwo ubóstwa i świadectwo szkolne z ostatniego półroczia.

Z Wydziału krajowego

Królestwa Galicji i Lodomerji z W. Księstwem Krakowskim.

We Lwowie, dnia 3. października 1900.

G r o t t.

L. 66.160/00 (8730 1—3)

Ogłoszenie konkursu

W celu nadania jednego stypendium o rocznych czterystu (400) koronach z fundacji imienia Agenora hr. Gołuchowskiego, ogłasza się niniejszym konkurs.

Stypendium to przeznaczone jest dla ubogiego, w Galicji urodzonego ucznia krajowych szkół gospodarstwa wiejskiego.

Prawo nadawania tego stypendium służy JE. JWmu Agenorowi hr. Gołuchowskiemu, Ordynatowi na Skale.

Kandydaci winni wnieść podania swoje za pośrednictwem zakładu, do którego na nauki uczęszczają, do Wydziału krajowego, a to najpóźniej do 15. listopada b. r. i załączyć metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa i dowody dotychczasowego postępu w naukach, a w szczególności ostatnie świadectwo szkolne.

Z Wydziału krajowego

Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkim Ks. Krakowskim.

We Lwowie, dnia 9. października 1900.

G r o t t.

L. 65.012/00 (8729 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

W celu nadania dwóch a ewentualnie i dalszych stypendiów z zapisu śp. Jana Bazylewicza Towarnickiego po czterysta (400) koron rocznie, ogłasza się niniejszym konkurs.

Stypendya z tej fundacji przeznaczone są dla uczniów szkół średnich i wyższych, a otrzymać je mogą tylko prawdziwie ubodzy uczniowie, którzy wsparcia tego rzeczywistie potrzebują i na nie tak przez swoje postępy w naukach, jakoteż przez odpowiednie prowadzenie się niewątpliwie zasługują.

Kandydaci winni wnieść podania swoje za pośrednictwem przełożonej władzy szkolnej do Wydziału krajowego najdalej do 15. listopada b. r. i załączyć metrykę chrztu lub urodzenia, świadectwo ubóstwa należycie zatwierdzone i ostatnie świadectwo szkolne.

Z Wydziału krajowego

Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkim Ks. Krakowskim.

Lwów, dnia 5. października 1900.

G r o t t.

L. 66.027/00. (8731 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

W celu nadania jednego stypendium w rocznej kwocie sześciuset (600) koron z fundacji ś. p. Grzegorza Aywasa, ogłasza się niniejszym konkurs.

Stypendium to jest przeznaczone dla ubogich uczniów c. k. Uniwersytetu Franciszka I. we Lwowie, wyznania chrześcijańskiego, uczęszczających w charakterze uczniów zwyczajnych na jeden ze świeckich wydziałów tegoż uniwersytetu i wykazujących przynajmniej dobry postęp w naukach przy odpowiednim zachowaniu się.

Uczniowie wydziału teologicznego nie mogą korzystać z niniejszej fundacji.

Pierwszeństwo służy uczniom religii ormiańsko-katolickiej.

Pobór stypendium trwa aż do ukończenia studiów na jednym ze świeckich wydziałów uniwersyteckich, jeżeli stypendysta odbywa te studia na uniwersytecie lwowskim.

Przejście na inny uniwersytet pociąga za sobą utratę stypendium.

Prawo rozdawnictwa służy Wydziałowi krajowemu, który je wykonywa na propozycję Senatu akademickiego c. k. Uniwersytetu lwowskiego.

Podania, wystosowane do Wydziału krajowego, należy wnieść na ręce tegoż Senatu akademickiego najdalej do dnia 15. listopada r. b. i załączyć do nich metrykę chrztu, świadectwo ubóstwa i świadectwa szkolne z ostatniego półroczia.

Z Wydziału krajowego
Królestwa Galicji i Lodomerji wraz z Wielkim Ks. Krakowskim.

Lwów, dnia 10. października 1900.

G r o t t.

Lw. 65.013. (8732 1—3)

Ogłoszenie konkursu.

W celu nadania jednego a ewentualnie dwóch stypendiów z fundacji Dra Franciszka Urbańskiego, ogłasza się niniejszym konkurs.

Stypendya z tej fundacji wynoszą na razie po tysiąc dwieście (1200) koron rocznie, mogą jednak w razie uznanej potrzeby zostać stosownie podwyższone, w razie zaś zmniejszenia się dochodów fundacji uległyby odpowiedniej redukcji.

Stypendya te są przeznaczone dla artystów polskiego pochodzenia, bez różnicy wyznania, kształcących się w c. k. Akademii sztuk pięknych w Krakowie, a odznaczających się zdolnościami. Uczniowie początkujący, nie zdolni jeszcze do samodzielnego tworzenia, nie mogą korzystać z niniejszej fundacji.

Z pomiędzy kandydatów mogą tylko ci być uwzględnieni, których jako najbardziej utalentowanych przedstawia zgodnie Dyrekcja c. k. Akademii sztuk pięknych w Krakowie i grono nauczycielskie tejże szkoły.

Pobór stypendium trwa pod warunkiem kształcenia się w rzeczonej Akademii przez cztery lata i może być ewentualnie pod tym samym warunkiem najwyżej o dalsze cztery lata przedłużony.

Prawo nadawania niniejszych stypendiów służy Wydziałowi krajowemu.

Podania należy wnieść za pośrednictwem Dyrekcji c. k. Akademii sztuk pięknych w Krakowie do Wydziału krajowego najpóźniej do dnia 15. listopada b. r. i załączyć do nich: 1) metrykę urodzenia, a jeżeli byliby z niej polskie pochodzenie kandydata nie wynikało, także inne wątpliwości w tym kierunku uchylające dowody; 2) świadectwo ubóstwa; 3) dowody, iż kandydat na podstawie dotychczasowych rezultatów swych studiów ma prawo wedle powyższych wskazówek ubiegać się o niniejsze stypendium, w szczególności zaś dotychczasowe świadectwa szkolne.

Z Wydziału krajowego

Królestwa Galicji i Lodomerji z Wielkim Ks. Krakowskim.

Lwów, dnia 5. października 1900.

G r o t t.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. 208/00 (2) (8766)

O g ł o s z e n i e.

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie orzekł na mocy §§. 489 i 493 p. k. i §. 37 ust. pras., że treść artykułu umieszczonego w Nr. 234 czasopisma „Ruch katolicki” z dnia 13. października 1900 pod napisem: „Sprawa ks. arcybiskupa Stadlera” od słów „Ale uczucie” do końca zawiera znamiona zbrodni z §. 63 u. k., a zatem usprawiedliwiona jest zarządzaona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wbronione jest dalsze rozpowszechnienie tego artykułu, a zabrane nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 16. października 1900.

Ч Pr. 204/00 (2) (8767)

Oголошене!

В Імені Его Величества Царя!

Ц. к. Суд краєвий для справ карних у Львові рішив на підставі §§. 489 і 493 зак. кар. і §. 37 зак. прас., що зміст п'я сьма під написом „Братя виборці самбірського повіту” від початку до слів „державні порядки” містив в собі знамена провинії з §. 302 зак. кар. і прото усправедливлена єсть заряджена через ц. к. Прокуратора державного конфіската сеї часописи.

В наслідок того рішення зборонене єсть дальше ширене того артикулу а забраний наклад має бути знищений.

Львів, дня 16. жовтня 1900.

L. cz. Pr. 207/00 (2) (8763)

O g ł o s z e n i e.

W Imieniu Jego Cesarskiej Mości!

C. k. Sąd krajowy dla spraw karnych we Lwowie, orzekł na mocy §§. 489 i 493 p. k. i §. 37 ust. pras., że treść artykułów umieszczonych w Nr. 2 czasopisma „Wschód”

z dnia 12. października 1900 pod napisem: 1. „Uwagi na czasie”, 2. „Komentarze zbyteczne”, w ustępie od słów „a przecież byłby” do końca, 3. „Głosy publiczności” w ustępie od słów „Czy autor artykułu” do „patronacją szlachty”, zawierają znamiona występku ad 1. 2. z §. 300 u. k., ad 3. z §. 302 u. k. a zatem usprawiedliwiona jest zarządzaona przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

Wskutek tej uchwały wbronione jest dalsze rozpowszechnienie tych artykułów a zabrane nakład ma być zniszczony.

Lwów, dnia 16. października 1900.

Ч. Pr. 205/00 (2) (8764)

Oголошене.

В Імені Его Величества Царя!

Ц. к. Суд краєвий для справ карних у Львові рішив на підставі §§. 489 і 493 зак. кар. і §. 37 зак. прас., що зміст артикулу уміщеного в числі 2 часописи „Громадський Голос” з дня 11. жовтня 1900 під написом „Для хлопів у Росії” від слів „Добивати ся” до „хліборобською працею” містив в собі знамена провинії з §. 305 зак. кар. і прото усправедливлена єсть заряджена через ц. к. Прокуратора державного конфіската сеї часописи.

В наслідок того рішення зборонене єсть дальше ширене того артикулу а забраний наклад має бути знищений.

Львів, дня 16. жовтня 1900.

Ч. Pr. 206/00 (2) (8765)

Oголошене!

В Імені Его Величества Царя!

Ц. к. Суд краєвий для справ карних у Львові рішив на підставі §§. 489 і 493 зак. кар. і §. 37 зак. прас., що зміст артикулу уміщеного в числі 39 часописи „Свобода” з дня 11. жовтня 1900 під написом 1. „Гроші на вибори” і 2 „Дирекция тернопільської польської гімназії” мі тив в собі знамена злочину з §. 65 а і провинії з §. 300 кар. зак. і прото усправедливлена єсть заряджена через ц. к. Прокуратора державного конфіската сеї часописи.

В наслідок того рішення зборонене єсть дальше ширене того артикулу а забраний наклад має бути знищений.

Львів, дня 16. жовтня 1900.

L. cz. Pr. III. 179/00 (2) (8772)

Obwieszczenie.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora państwa, że zamieszczony w Nr. 234. czasopisma „Głos narodu” z dnia 13. października 1900 artykuł pod tytułem „Uwagi w ustępie od „oskarżenie przeciwko” do „niekorzyste oskarżonego” strona 1. lam 3. zawiera znamiona występku z §§. 491—492 i art. V. ust. z 17. grudnia 1862. Na 8/63 Dz. p. p., że zakazuje się rozszerzania tego artykułu.

C. k. Sąd krajowy karny jako prasowy.
Kraków, dnia 15. października 1900.

L. cz. Pr. III. 181/00 (2) (8774)

Obwieszczenie.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora państwa, że zamieszczone w Nr. 40. czasopisma „Mieszczanin z dnia 14. października 1900. artykuły pod tytułem:

I. „Z ruchu wyborczego” od „Hałaśliwie głoszone” do „przyszłość” str. 4. lam 1.

II. „Echa z” od „czy nasze” do „komunikaty” str. 2. lam 2. zawierają znamiona występku z §. 500. u. k., że zakazuje się rozszerzania tych artykułów.

C. k. Sąd krajowy karny jako prasowy
Kraków, dnia 15. października 1900.

Kuratele.

L. cz. P. 54/00 2 (8332 3—3)

Fedka Olejnika z Siemikowic uznano marnotrawnym, jego kuratorem Petro Danyłyszyn z Siemikowec.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Wiśniowczyk, dnia 26. czerwca 1900.

L. cz. L. 9/00 2 (8322 3—3)

Jakób Cudzieh z Białego Dunajca został oddany pod kuratelę z powodu niedołęstwa umysłowego a kuratorem jego ustanowiono Wojciecha Stachowca z Białego Dunajca.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Nowy Targ, 30. lipca 1900.

L. cz. P. 234/00 7 (8348 3—3)

Feibisch Braunstein z Buczacza uznany został umysłowo chorym.

Jego kuratorem Wolf Blaukopf z Buczacza.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Buczacz, 31. sierpnia 1900.

L. cz. L. 4/00 3 (8324 3-3)
Wojciech i Ewa z Baranów małż.: Ziębowie z Jaźwin uznani za marnotrawnych kuratorem Wojciech Para z Jaźwin.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Pilzno, dnia 14. września 1900.

L. cz. P. 36/00 5 (8309 3-3)
Dmytr Szalamaj z Iwanikówki uznany umysłowo chorym a ustanowiono Fedora Harhata kuratorem.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Bohorodczany, dnia 8. czerwca 1900.

L. 21389/97 (8393 3-3)
C. k. Sąd powiatowy w Kosowie uznaje Łazara Romaniuka marnotrawcą, kuratorem dla tegoż ustanowiony został Iwan Łazoriek z Chomezyna.
Kosów, 31. grudnia 1897.

L. cz. P. 63/00 6 (8392 3-3)
Dmytra Rebedzuka syna Sawki z Kosmacza uznano marnotrawnym, kuratorem ustanowiono dlań Iwana Bundułana.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Kosów, 25. maja 1900.

L. cz. P. 349/00 (8389 3-3)
Łeś Worobec gospodarz w Daleszowej, uznany marnotrawcą, kuratorem jego ustanowiony Mykieta Pańków w Daleszowej.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Horodenka, dnia 23. lipca 1900.

L. cz. P. VI 141/00 3 (8412 3-3)
P. Władysław Kowalski ze Lwowa uznany umysłowo chorym, jego kuratorem ustanowiony p. Zygmunt Poźniak.
Sąd powiatowy S. I., Oddział VI.
Lwów, dnia 29. sierpnia 1900.

L. cz. L. 21/99 4 (8355 3-3)
O b w i e s z c z e n i e.
Marya z Frondziejów Krykływcowa ze Śniatyna oddana z powodu marnotrawstwa pod kuratelę. Kuratorem jej jest Iwan Frondziej ze Śniatyna.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Śniatyn, dnia 11. lipca 1900.

L. cz. P. 350/00 7 (8468 3-3)
Franczek Ludwik z Rzeszowa uznany umysłowo chorym. Kuratorem jest Zdeńko Portik z Wiednia.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Rzeszów, dnia 21. września 1900.

L. cz. P. XVIII 81/00 3 (8483 3-3)
Mendel Spira recte Weinreb uznany został umysłowo chorym a kuratorem tegoż mianowany p. Rudolf Weinreb we Lwowie.
C. k. Sąd powiatowy S. I., Oddział XVIII.
Lwów, dnia 16. czerwca 1900.

L. cz. P. 419/00 6 (8479 3-3)
Iwana Selezinka Wasyla z Ispasa uznano marnotrawcą, kuratorem tegoż Dmytro Gojaniuk Andrija.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Kołomyja, dnia 20. czerwca 1900.

L. cz. L. 3/00 4 (8556 3-3)
Iwan Hnatyszyn Tymków z Dołhego uznany został marnotrawcą.
Kuratorem Iwan Walkowicz z Dołhego.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Podbuż, dnia 24. kwietnia 1900.

L. cz. P. 78/00 7 (8551 3-3)
Walentego Głowińskiego z Jarosława uznano umysłowo chorym, Józefa Dzwonińskiego profesora ze Lwowa ustanowiono kuratorem.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Jarosław, dnia 7. czerwca 1900.

L. cz. L. 13/00 4 (8512 3-3)
Antoni Kalata z Lipnik uznany marnotrawcą, Antoni Dobrzański z Lipnik jego kuratorem ustanowiony.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Mościska, dnia 20. września 1900.

Rozmaite obwieszczenia.

L. cz. dz. hip. 1481/99 (8419 3-3)
Na karcie C. majątności Rolów cz. VII whl. 115, Leizora Zuckerberga własnej jest zaindebentowany następujący dawny ciężar „Lp. 4. Dom. 299 p. 111 n. 14 on. L. 1667 podano 13 sierpnia 1785, Konstancya z Siemianowskich Ustyzcka, żona niegdyś Bogustawa Ustrzyckiego w przytomności syna swego Ka-

zimierza Ustrzyckiego właściciela dóbr Wróblowice i Helna z Kr. suchich Bełchacka, żona niegdyś Antoniego Bełchackiego w przytomności syna swego Adama Bełchackiego jakoteż Feliks Skorupka przez swego specjalnego pełnomocnika Jana Piotra Wyróżbkiego działające gruntu między dobrami Wróblowice i Bojary położony Pniska zwany w ten sposób między sobą dzieła, że jedna część tegoż do dóbr Wróblowice a druga część do dóbr Bojary należeć ma, z zastrzeżeniem prawa wolnego działania w tym wypadku, jeżeliby jedna lub druga strona pokrzywdzona być się uważała „kontr. nov. 17 pag. 344”.

Gdy od czasu dokonania wpisu wyżej wymienionego ciężaru upłynęło więcej niż lat 50 a nawet więcej niż lat 100 i w ciągu tego całego czasu uprawnieni ani ich spadkobiercy z życia i miejsca pobytu nieznani nie robili ze swych praw żadnego użytku którego amortyzacyi żąda właściciel rzeczonych dóbr Leizor Zuckerberg.

W ślad zatem wzywa się po myśli §. 120 powszechnej ustawy hipotecznej uprawnionych z tego wpisu hipotecznego do zgłoszenia swych roszczeń w tut. sądzie w ciągu jednego roku, to jest po dzień 29 grudnia 1900, lecz po bezskutecznym upływie tego terminu zezwoli się na umorzenie tak wyżej naprowadzonego dawnego wpisu i odnośnej adnotacyi, jak również na wykreślenie tychże.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Stryj, dnia 29. listopada 1899.

L. cz. A. 118,00 7 (8319 3-3)
Niewiadomego z życia i miejsca pobytu Wasyla Matwijszyn wzywa się by w ciągu jednego roku ustnie lub pisemnie wniósł swe oświadczenie w tut. sądzie do spadku pozostawionego po zmarłym w styczniu 1900 w Wróblowicach Mikołaju Matwijszyn ileż inaczey rozprawa spadkowa po tymże zmarłym li tylko ze zgłoszonymi spadkobiercami przeprowadzoną i ukończoną zostanie.
C. k. Sąd powiatowy.
Medenice, 2. maja 1900.

L. cz. IV 895/175 3 (8459 3-3)
Wzywa się niewiadomą z miejsca pobytu Maryskę Matuszewską, aby do spadku po Matronie Tymków zmarłej w Tomaszowcach 6 maja 1894 bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli w przeciągu roku się oświadczyła, inaczey spadek z ustanowionym dla niej kuratorem Dmytrem Petrowym z Dołhej przeprowadzonym zostanie.
C. k. Sąd powiatowy.
Wojniłów, 30. kwietnia 1900.

O b w i e s z c z e n i e.
P. dr. Maurycy Hulles, adwokat w Kołomyi ustanowiony został substytutem P. dr. Waleryana Staubera, adwokata w Kołomyi mianowanego c. k. Radeą Sądu krajowego.
Z Wydziału Izby Adwokatów.
Lwów, dnia 3. sierpnia 1900.

O b w i e s z c z e n i e
Substytutem mianowanego c. k. Radeą Sądu krajowego dr. Karola Schweizera; adwokata w Bursztynie, ustanowiony został p. dr. Zygmunt Rührberg.
Z Wydziału Izby Adwokatów.
Lwów, dnia 3. sierpnia 1900.

L. cz. T. V. 5/00 2 (8494 2-3)
C. k. Sąd obwodowy w Tarnopolu wzywa niniejszym edyktem wszystkich tych, którzy o nieobecny Ignacy Witkowski synie Marcina, urodzonym około roku 1845 w Chomiakówce powiatu Czortkowskiego, który na wiosnę roku 1866 jako żołnierz udał się na wojnę pruską i od tego czasu więcej nie powrócił, jakkolwiek wiadomość mieć mogli, ażeby o tem tut. sądowni sądowi lub kuratorowi dlań w osobie p. adw. dr. Czykałuka z Tarnopola ustanowionemu donieśli.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Tarnopol, dnia 9. września 1900.

L. 107.344/900 (8667)
O B W I E S Z C Z E N I E
Z końcem bieżącego roku upływa okres czasu na który niektóre rządowe stacye mytnicze w Galicyi wydzierżawione zostały i w bieżącym roku przeprowadzoną zostanie licytacya celem dalszego ich wydzierżawienia.
Na tych stacyach, których korzystne wydzierżawienie dla skarbu Państwa nie mogłoby nastąpić, zaprowadzonym zostanie pobór myta w własnym z rządzie, a pobór ten we własnym zarządzie poruczonym być ma w pierwszym rzędzie za odpowiednim wynagrodzeniem pensjonistom, kwiescentom, prowizyonistom i inwalidom, o ileby tacy byli gotowi do objęcia czynności poboru myta pod przystępnymi dla skarbu Państwa warunkami i posiadali ku temu fizyczne i umysłowe uzdolnienie.

Pensyonisci, kwi-scenci, prowizyonisci i inwalidzi, którzy mają chęć ubiegania się o podobne zajęcie na jednej z tutejszo-krajowych rządowych stacyi mytniczych i posiadają ku temu uzdolnienie, powinni się zgłosić najdalej do końca listopada br. pisemnie do tej Dyrekcji okręgu skarbowego, w której okręgu dotycząca stacya mytnicza leży, wymieniając przy której stacyi mytniczej gotowiby byli sprawować pobór myta i za jakim wynagrodzeniem.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.
Lwów, dnia 10. października 1900.

О Г О Л О Ш Е Н Ё.

З кінцем сего року улівав окрес часу на котрий декотрі тутешні краєві державні стації митові винаймлені вистали і в сім році переведена буде ліцитація в цілі дальшого їх найму.

На тих стаціях, на котрих корестний наєм для Скарбу Державного не мігби наступити, заведений вистане побір мита у власнім заряді, а побір той у власнім заряді має бути препоручений у першому ряді за відповідним винагородженням пенсіоністам, квісцентам, провізіоні там і інвалідам, на скількоби ті готові були до обняття чинності побору мита під пріступними для Скарбу Державного умовами та мали до того фізичне і умове удібнене.

Пенсіоністи, квісценти, провізіоністи і інваліди, що мають охоту старати ся о подібні занятя на одній з тутешно-краєвих державних стацій митовій і мають до того удібнене, повинні зголосити ся найдалше до кінця падолиста с. р. писемно до той Дирекції округу скарбового, в котрій округу, дотична стація митова лежить, надміняючи при котрій стації митовій готовіби були займатися побором мита і за яким винагородженням.
Ц. к. краєва Дирекція скарбу.
Львів, дня 10. жовтня 1900.

L. cz. C. III 279/00 1 (8689)
Przeciw Osyfowi Sterankiewiczowi którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Gorlicach przez Wawrę Hałata imieniem małoletnich Julianny i Jacka Hałatów pozew o 300 kor. z pn.
Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 29. października 1900 o godzinie 9 rano.

Celem strzeżenia praw pozwanego Osyfa Sterankiewicza, ustanawia się pana dr. Radomyskiego adwokata w Gorlicach kuratorem. Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Gorlice, dnia 12. października 1900.

L. cz. C. IV 72/00 1 (8696 1-3)
Przeciw nieobjętej masie spadkowej Małgorzaty Urszel, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Krakowie przez Ogólny rolniczy kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny we Lwowie w likwidacyi pozew o zniesienie w półwłasności realności whl. 292 gm. Sarny (Rehberg).

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do rozprawy na dzień 20 listopada 1900 o godzinie 10 rano.
Celem strzeżenia praw nieobjętej masy spadkowej, ustanawia się pana Piotra Bugla c. k. notaryusza w Krakowie kuratorem. Tenże kurator zastępywać będzie spadkobierców nieobjętej masy spadkowej w rzeczonyj sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki masa objęta nie zostanie.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Kraków, dnia 4. października 1900.

L. cz. C. III. 163/00 2 (8657 1-3)
Przeciw Zofii z Januszów Majka z Miechocina której miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Tarnobrzegu przez Mechla Monheita z Tarnobrzegu pozew o zniesienie współwłasności realności lwh. 284 gm. Miechocin.

Na podstawie pozwu wyznacza się termin na dzień 16 listopada 1900 o godzinie 9 rano.
Celem strzeżenia praw Zofii z Januszów Majka, ustanawia się pana dr. Wilhelma Rebena w Tarnobrzegu kuratorem. Tenże kurator zastępywać będzie nieobecną w rzeczonyj sprawie na jej koszt i niebezpieczeństwo, dopóki ona w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Tarnobrzeg, dnia 1. października 1900.

L. cz. firm. 1736 stow. I 88 (8573)
O g ł o s z e n i e.
C. k. Sąd krajowy jako handlowy we Lwowie ogłasza, że dnia 27. września 1900 w handlowym rejestrze stowarzyszeń zarobko-

wych i gospodarczych przy firmie: „Bank rolniczy we Lwowie, stowarzyszenie zarejestr. z poręką ograniczoną“ uwiódcono, że dotychczasowy prokurysta tej firmy p. Maurycy Menkes uzyskał re-skryptem c. k. Namiestnictwa we Lwowie z 12. lipca 1900 l. 67.700 pozwolenie na zmianę rodowego nazwiska „Menkes“ na „Mielński“ i że wskutek tego odtąd firmę powyższą tem nowem nazwiskiem podpisywać będzie.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy
Oddział IV.
Lwów, dnia 28. września 1900.

L. cz. IV. 162/94 (12) (8595 1-3)
C. k. Sąd powiatowy w Drohobyczu podaje do wiadomości, iż dnia 24. grudnia 1884 umarł Chaim Izrael Weingarten bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia a do spadku po nim powołani są między innymi niewiadomi z miejsca pobytu Szpessel Weingarten i Nuchim Aschkenazy. Sąd nie znając pobytu tych ostatnich, wzywa ich by w przeciągu roku od dnia ogłoszenia po raz trzeci w „Gazecie Lwowskiej“ edyktu zgłosili się w Sądzie i wniśli oświadczenie do spadku, w przeciwnym bowiem razie spadek byłby przeprowadzonym z dziećmi zależającymi się i kuratorem adw. drem Apflem ustanowionym.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Drohobycz, 13. sierpnia 1900.

L. cz. C. II 128/00 1 (8644)
Przeciw nieobecnemu Józefowi i Maryannie małż. Słodczykom przedtem w Kluszkowcach zamieszkałym wniosła Agnieszka Bakowa właścicielka w Maniowach skargę o 391 kor. 20 hal. z pn.

Ustna rozprawa odbędzie się 5 listopada 1900 godz. 8 $\frac{1}{2}$ rano w biurze Nr. I.
Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanym kuratorem Józef Słodczyk w Kluszkowcach, będzie ich zastępował, dopokąd się w sądzie nie zgłoszą lub pełnomocnika nie ustanowią.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Krośnice, 4. października 1900.

L. cz. C. XIII 582/00 (4) (8736)
Przeciw nieobecnemu Władysławowi Nałęcz Racyńskiemu c. k. nadporucznikowi przy komendzie korpusu e. k. w Lwowie wniósł Józef Fuko kastyliarz w Wadowicach skargę o 133 kor. 48 hal.

Ustna rozprawa odbędzie się 31. października 1900 o godz. 11 sła V. 3 piętro.
Ustanowiony dla strzeżenia praw pozwanego kuratorem adwokat dr. Emanuel Roński we Lwowie, będzie go zastępywał, dopokąd się w sądzie nie zgłosi lub pełnomocnika nie ustanowi.

C. k. Sąd powiatowy, S. I. Oddział XIII.
Lwów, dnia 17. września 1900.

L. 325 (8661 1-3)
Dr. Daniel Haas wpisany został na listę Adwokatów z siedzibą w Przemyślu.
Z Wydziału Izby Adwokatów.
Przemyśl, 10. października 1900.

L. cz. C. II 245/00 1 (8555)
Przeciw Franciszkowi Kuli którego miejsce pobytu jest nieznane, wniesionym został do c. k. sądu powiatowego w Pilźnie przez Jędrzeja Bednarza i społ. pozew o zniesienie współwłasności.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę do ustnej rozprawy na dzień 25. października 1900 o godzinie 9 rano w biurze Nr. 11.
Celem strzeżenia praw Franciszka Kuli, ustanawia się pana dr. Marcina Bujnowskiego w Pilźnie kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Franciszka Kulę w rzeczonyj sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi lub pełnomocnika nie zamianuje.
C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Pilzno, dnia 27. września 1900.

L. 551/00 (8534 1-3)
C. k. Izba notaryalna w Tarnowie wzywa interesowanych, aby swe pretensye, jakoby sobie z §. 25 ust. not. do zas. ok. jenia z kaucyi śp. Jana Martynowicza, b. c. k. notaryusza w Miłowie, a następnie w Rozwadowie, rościłi, w przeciągu sześciu miesięcy od trzeciego ogłoszenia tego edyktu z rządów j. „Gazecie lwowskiej“ licząc, do tut. c. k. Izby notaryalnej zgłosili, gdyż inaczey po upływie tego terminu kaucya ta dewinkulowana i zezwolenie na wykreślenie jej ze stanu biernego realności lwh. 452 ks. gr. gminy Miłówka, wydane będzie.

C. k. Izba notaryalna
Tarnów, dnia 6. października 1900.

Poleca się handel win Ludwika Stadtmüllera we Lwowie

PENSYONAT wczorowy dla ułopeów.
Prywatne kursa gimnazjów i realnych zbiorowa nauka dla prywatystów wszystkich klas gimn. i realnych.
Korepetycje dla uczn. publ. gimn. i real.
Do egz. wstępn. do I. kl. szk. średn. kurs przygotowawczy
Do egzaminu dojrzałości gimn. i real., krótsze i dłuższe kursa.
Pierwsza klasa gimn. i realna zbiorowa pryw. nauka od 8-1 rano.
 Uczniowie, przepadli przy egz. wstępnym do I. kl., mogą po roku składać egz. do kl. II. — Rozpoczęcie nauki d. 5 września.

A STRZELECKI
 b. nauczyciel Gimn. i Szk. real. Zielona 1. 5 I. p. (stacja tramwaju elektr.) od godz. 3-6 po połud.
 Listy winny zawierać markę na odpowiedź.

Drobne ogłoszenia

od wyrazu *petitem* 1 1/2 *centa* dużym *petitem* 2 *centa*

W Zakładzie wychowawczo-naukowym W. Niedziałkowski w IX klasie rozpoczął się kurs buchalterji i rachunkowości, przygotowujący i uprawniający do egzaminu państwowego. Na kurs powyższy można zapisywać się oddzielnie nie biorąc udziału w innych wykładach dziewiątej klasy.

Materje jesienne i zimowe po 45 ct. za metr podwójnej szerokości, na składzie u F. Korneckiego i Sp. we Lwowie, pasaż Hausmanna.

Koldry i materace najtaniej do nabycia w specjalnej pracowni pościeli **JOZEFA SCHUSTRA**, Lwow, ul. Kopernika 5.

Szatki i rękawy do kapusty bardzo dobre o 2, 3, 4, 5, 6 nożach po zł. 2, 2.50, 3.50, 4 i 4.50
 poleca.

Piotr Chrzastowski
 handel żelazny we Lwowie, plac Kapitulny 1 (naprzeciw katedry).
 Filia Tarnopol, plac Sobieskiego.

Kawy najlepsze gatunki o smaku czystym i aromatycznym po ct. 90, 96, zł. 1, zł. 1.04 i 1.08 za pół kilogr.
 poleca 1009

handel herbaty i kawy
Edmunda Riedla, Lwów.

Maszyny do szycia poprawne Singera z pierwszorzędných fabryk, najdokładniej regulowane. Nożne od 27 do 65 zł. Ręcznie od 25 do 48 zł. Gotówka 10 proc. taniej. Nauki szycia udziela bezpłatnie. Warsztat mechaniczny. Naprawa maszyn jak najstaranniejsza po cenach umiarkowanych.
 u **S. Wagnera**, ul. Wałowa 31 (róg Podwala).

Do nabycia

we wszystkich księgarniach.

Dla zwiedzających nowy teatr!

Prof. Michała Lityńskiego „Pamiętkowy opis teatru miejskiego we Lwowie“ jest wyczerpującym przewodnikiem zawierającym dokładne objaśnienia o całym gmachu, o ozdobach malarzskich i rzeźbiarskich. Cena 25 ct.

Na składzie w biurze dzienników St. Sokołowskiego, Pasaż Hausmanna 1. 9 i w kasie teatralnej.

Mleko dla dzieci

od krów, u których stwierdzono za pomocą szczepienia brak gruźlicy. — Stajnię oddano pod stały nadzór c. k. władzy sanitarnej.

Mleczarnia Przeworska
 ul. Hetmańska 8.

Pracownia kuśnierska
Józefa Munda
 we Lwowie, Rynek 39

nagrodzona medalami za usługi na wystawach: we Lwowie, Wiedniu, Paryżu, Berlinie i Amsterdamie, poleca się

na sezon zimowy Szan. P. T. Publiczności do wyrobu futer wszelkiego rodzaju: męskich i damskich, miejskich i do podróży.

Specjalny wyrób serdaków męskich, damskich i dziecięcych po zadziwiająco niskich cenach.

Tamże można dostać kołnierzy krymskich dla panów i pań w cenie od zł. 2.30 począwszy. Czysta, odnawia i farbuje futra.

Zamówienia z prowincji uskutecznia jak najrychlej.

poleca
przeprowadzenia
 w wozach patentowanych
 koleją i w miejscu

rozczac za staranna, szybka i rzetelną usługę.

JAN IHNATOWICZ

poleca

wyśmienite mydła toaletowe

wyszczególnione 10 medalami zasługi i 3 dyplomami honorowymi.

Mydło do golenia brody 50 h.
Mydło migdałowe, bardzo delikatne 50 h.
Mydło gryskowe, wybiela i wydelikaca skórę 80 h.
Mydło żółtkowe, (jajeczne), z zapachem herbacianym, bardzo dobre i przyjemne w użyciu 60 h.
Mydło złołowe, otrzymuje się z ziół aromatycznych, łagodząco i uzdrawiająco wpływa na skórę 50 h.
Mydło piżmowe, posiada bardzo przyjemny piżmowy zapach 60 h.
Mydło paczułowe, przyjemnej woni, bardzo poszukiwane 60 h.
Mydło oliwne, dla niemowląt nadzwyczaj delikatne 72 h.
Mydło z igiel sosnowych, przyjemne w użyciu, skutecznie ochrania skórę od liszajów i wyrzutów 60 h.
Mydło balsamiczne, oczyszcza skórę, chroni od pękania, nadaje białość i delikatność 80 h.
Mydło fiołkowe, przyjemnej woni 70 h.
Mydło kosmetyczne, usuwa pięgi, opalenia słoneczne, twarzy przywraca świeżość i białość 1 K 20 h.
Mydło higieniczne, odznaczające się olejowatością, nadzwyczaj delikatne i specjalnie zastosowane do twarzy 1 K.
Mydło ryżowe, używa się do wydelikacenia i wybielenia skóry na twarzy 1 K 20 h.
Mydło glicerynowe, białe łatwo pieniące, wybornie oczyszcza skórę i chroni od wyprysków 60 h.
Mydło glicerynowe, przezroczyste, zawiera 35% czystej gliceryny, znakomicie wpływa na naskórek 20, 40 i 50 h.
Mydło glicerynowe, płynne we flaszkach, oczyszcza skórę od pizszy, liszajów, trądzików, flaszka 80 h.
Mydło wschodnich piękności zaleca się nie tylko wykwiutnym i trwałym zapachem, ale nadto posiada własność spędzania zmarszczek, łagodzi i bieli skórę, nadaje jej wyraz świeżości i młodości, kawałek 1 K. 60 h.
Mydło Venus, oprócz nader przyjemnego zapachu posiada nieocenione własności odmładzające i upiększające, kawałek 2 kor.
Mydło księżniczek, znakomite do twarzy, kawałek 1 K. 20 h.
Mydło liljowe, doświadczenie okazało, że mydło wyrabiane z soku lilii odznacza się szczególnymi własnościami, bardzo korzystnie wpływa na skórę, wybiela i wydelikaca twarz, usuwa zgrubiały i pomarszczony naskórek, przeczeka twarz nabiera świeżości, delikatności i przejrzystości. — Cena 1 K. 60 h.
Mydło saładowe, znakomicie wpływa na skórę, chroni od wszelkich wyrzutów i zmarszczek, kawałek 1 K. 36 h.
Mydło lilas, otrzymuje się z kwiatu bzuowego, oprócz własności higienicznych posiada nadto przyjemny zapach udzielający się skórze 80 h.

Nabyć można we Lwowie w sklepach własnych ul. Sykstuska 1. 25, ul. Halicka 1. 11. Filie: w Krakowie Sukiennice 1. 20 i w Czerniowcach ul. Ruska 1. 8, oraz we wszystkich pierwszorzędných sklepach i aptekach.

Księgarnia

Gubrynowicza i Schmidta we Lwowie

przyjmuje zamówienia na Sienkiewicza

„KRZYŻACY“

powieść w 4 tomach,

która tymi dniami z druku wyjdzie.

Nakład Towarzystwa Akc. S. Orgelbranda Synów
 Aleksander Thieme

Krótki wykład Kosmografii

do użytku szkolnego z 63 drzeworytami w tekście i kartą nieba. Wydanie drugie poprawione i dopełnione.

Cena egzemplarza kartonowego rs. 1.

Do nabycia we wszystkich księgarniach.

Ostatnia nowość!

Stanisław Przybyszewski

Homo Sapiens.

Na Rozstaju.

Powieść. Cena 3 kor. 60 hal.

Nakład księgarni Polskiej we Lwowie.

Wielka wojskowa | Ostatni miesiąc złota i srebr. loterya inwalidów.

Główna wygrana:

60.000 koron

gotówką po odliczeniu 20 proc.

Losy inwalidów po 1 koronie

polecają: M. Jonasz, Wiktor Chajes i Sp., M. Feigenbaum, August Schellenberg i Syn, Kitz i Stoff, M. Klarfeld, Samuely i Landau, Sokal i Lilien.

Zadna woda mineralna rodzima

nie zawiera takiej ilości węglanu litowego, jak nasza

Woda litowa.

polecona przez Towarzystwo Lekarskie Krakowskie, sporządzona w naszym Zakładzie wód sztucznych mineralnych pod kontrolą komisji przemysłowej tegoż Towarzystwa.

Woda ta działa skutecznie we wszystkich wypadkach nadmiernego wydzielania kwasu moczowego w krwi, przy piasku moczowym, przy cierpieniach nerek i pęcherza, artrytyzmie, guście, dniewi i t. p.

Działanie bezpośrednie tej wody przeciw wymienionym słabościom stwierdzają liczne dowody w praktyce lekarskiej z nadzwyczajnym skutkiem osiągnięte. 197

Woda ta jest przyjemna w smaku i łatwo strawna.

K. Rząca i Chmurski

Kraków, ul. św. Gertrudy 4.

Skład dla Lwowa: w aptece J. Wewiorskiego ul. Halicka 5.

C. i k. nadworny dostawca

R. DITMAR

we Lwowie.

Największy wybór wszelkiego rodzaju

Latarń grobowych

blaszanych, cynkowych i kutych
 po najumiarkowańszych cenach,

również

Kule kolorowe i Świece niskie

w stanioli do oświetlania grobów.